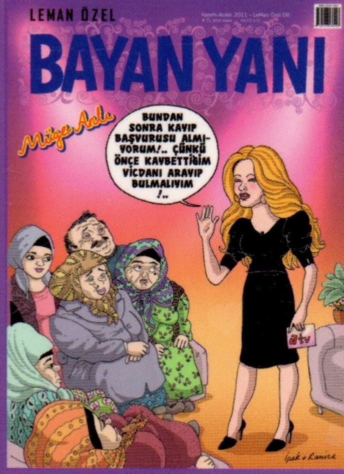
BAYAN YANI

Cilt 2

Cilt 2

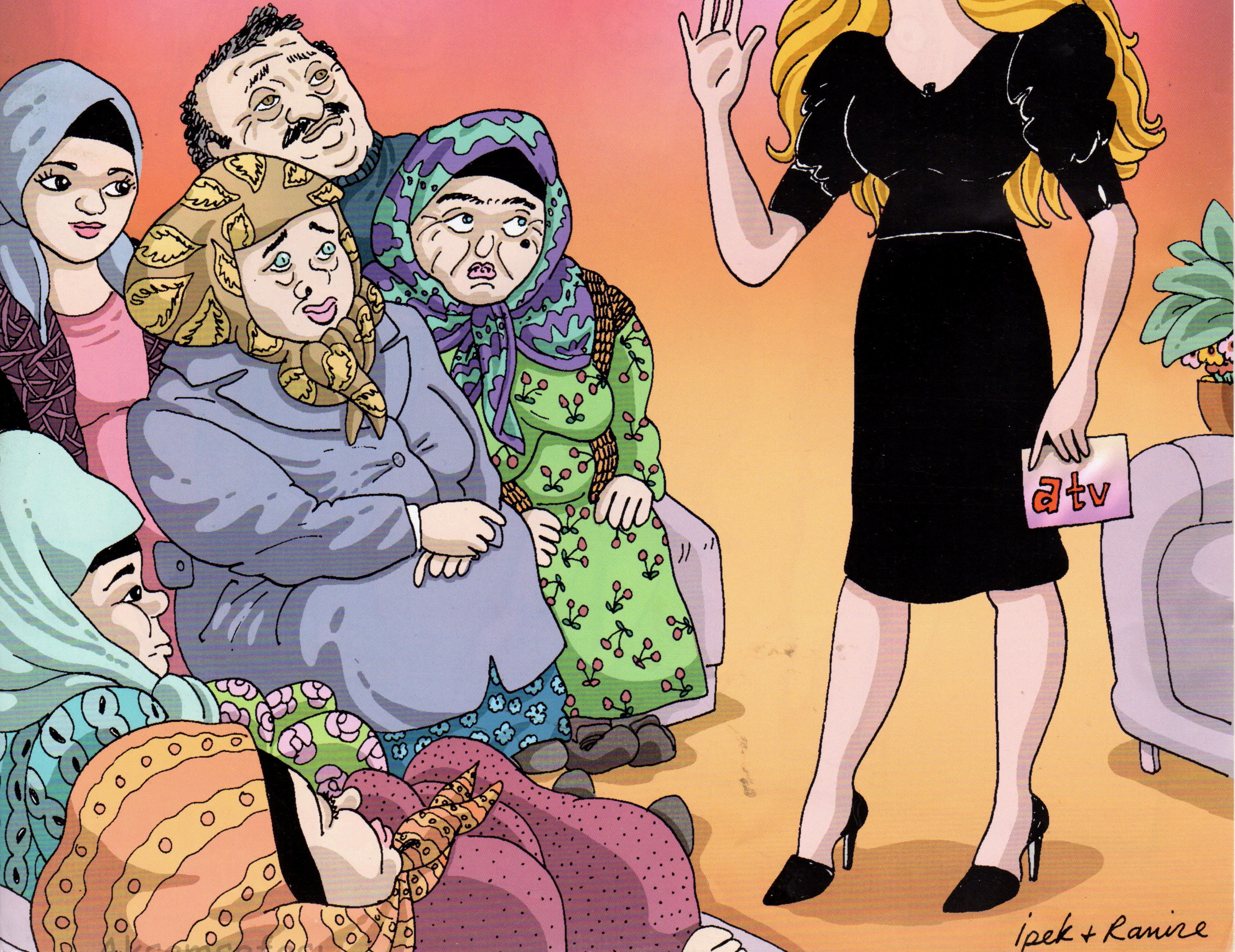
BAYAN YANI

LEMAN ÖZEL
Kasım-Aralık 2011 - LeMan Özel 08
4 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL.
ISSN 2146-1384
9772146138008

BAYAN YANI

Müge Anlı

BUNDAN SONRA KAYIP BAŞVURUSU ALMIYORUM!.. ÇÜNKÜ ÖNCE KAYBETTİĞİM VİCDANI ARAYIP BULMALIYIM!..

GÜLÜMSETEN
DUVAR TAKVİMİ

GAZETE BAYİİLERİ,
KİTAPÇILAR VE D&R STORE'LARDA

BAYAN YANI GÜNDEM

Ölümler bitmiyor... Çocuklarımız için uzlaşın... HEMEN!..

İŞLER KIZIŞTI.. SİZ EN İYİSİ BEŞER BEŞER YAPIN.

HAYIR!.. HAYIR!.. HAYIR!..

FEYHAN

İzmir Büyükşehir Belediyesi' ne bağlı kadın danışma merkezi, şiddet gören kadınlara talimat listesi hazırladı.. "Dayak sırasında; banyo, tuvalet gibi çıkışı olmayan yerlere kaçmayın"

TEHLİKE ANINDA CAMI KIRIP ATLAYINIZ

İpek

• KADINA ŞİDDET TAM GAZ...

N'OLMUŞ YANİ... AL İŞTE BİZ DE ONUN KALBİNE GİDEN YOLU BİLİYORUZ...

Gülay

Metrobüste iki genç, sivil polisler tarafından oynaştıkları gerekçesiyle dövüldü...

CILAR ZİNCİRLİ

3 DURAK SONRA İNİYORUZ SEVGİLİM... OK? HADİ DİKKAT ET KENDİNE!!

TAMAM.. ÖPTÜM BAY BAY!..

İpek

Deprem skandalları, nefret söylemleri: ATV'de Müge Anlı, HaberTürk de Duygu Canbaş Van depreminin kayıpları, üçkağıtçı müteahhitleri, yardım fiyaskoları ile birlikte unutulmazları oldular.

İMAJIM ACAYİP SARSILDI DOKTOR BEY, NE YAPARIZ DA DÜZELTİRİZ BİLEMİYORUM. Bİ AKIL VERİN BANA...

SİZE, AHMET KAYA'NIN MEZARI BAŞINDA BİR BOY BİR PORTRE FOTOĞRAF YAZIYORUM MÜGE HANIM... ŞIP DİYE KESER!!!

Bombaların patladığı bir ülkede kadın cinayetlerinin sesinin duyurulması zor.. Çok zor...

CİYUUVVVV

CİYUUVVVVV

CİYUUUVV

BOOOM...

BOOM...

BOOM

BOOM...

İMDAAT

İMDAAT..

İMDAAT

İMDAAT..

VIRÇ..

Feyhan

ÖKÜZ YANI

- Veeee ödediğimiz deprem vergileri, bize, yıkılan konutlar, enkaz altında kalıp can veren, sokaklarda kalıp üşüyen insanlar, ulaştırılamayan yardımlar olarak geri döner...
- Duble yollar da gidişine hasta.
- ANKARA'DA SOKAK ORTASINDA DAYAK ATAN ADAMA: Tahrik indirimi
- DAYAK YİYEN KADINA: Telefonla amcasının oğlunu arayıp yardım çağırdığı için azmettirme suçundan 1 yıl hapis cezası
- KADINA YARDIMCI OLMAK İSTEYEN İKİ ASİSTANA: Müessir fiil suçundan 4 ay hapis cezası
- Yemekhane zammını protesto eden öğrencileri, pahalı sigara içmekle suçlayıp haksız bulan esnaf rektörler var.
- Parasız eğitim istemek 19 aydan başlıyor. Biz de istiyoruz
- Başta Elazığ'da olmak üzere,çeşitli şehirlerde kürt ve alevi mahallelerine saldırılar düzenlendi. Daha Maraş'ı, Çorum'u, Sivas'ı unutmamışken..
- Deprem mağdurlarına ohh çekenler!! Bu dünyada yeriniz yok!! Battaniyeler örtmesin sizi!!
- Çin'in nesi meşhurdur? Stiv Cobs'un elmasına iş yapan taşeron firma işçilerinin intiharları.
- Kocası tarafından bıçaklanan kadının fotoğrafını ibret olsun diye (peki kime?) manşetine taşıyan editör. (Kaddafi'nin cesedini vitrinde sergileyen Libya'daki kasapla aynı işi yapmış olmuyor mu?)
- Van'da oturulamaz denilen binayı kullanıma açanlar,insanları diri diri gömmenin yalnızca kazma kürekle olmayacağını bir kez daha gösterdiniz.
- Düşün derelerin yakasından!

Akşamsefası

atilla atalay

Sıdıka

Cennetten Çıkma

– De haydi Anne Wall Street'i işgal etmeye gidiyoruz.

– Her kuşu öptün de bi karga mı kaldı Sıdıka? Bize ne elalemin Amarikalı esnafından. Hem esnafla oyun olmaz yavrım. Esnaf mağdur oldu mu, dehşet saçar. Babangil manavın önüne araba parketti diye manav kendisine kiloluk tartı güllesiyle defalarca vurdu, üç ay hastanede yattı adam.

– Ben öőle küçük esnaftan bahsetmiyorum anne. Bunlar dünya nüfusunun yüzde dosandokuzunu düdüklüyo...

– Tamam işte kız, küçüğü terazi güllesi vuruyosa büyüğü kimbilir naapar? Allah mahfaza savaş çıkarır cavlak kafalı kravatorlar. Yaz bunu bi kenara Sıdıka, esnafla oyun olmaz.

– İyi de sen bana hep "esnaf koca bul" dersin. Bu ne yaman paradoks anne?

– Paradoks diil, para bol. Hem bu devirde her kümese bi dövüş horozu lazım. Bak mesela Gülseren'in kocası taksici esnafı. Bagajda bi kazma sapı taşıyo, "ayrıyetten orta parmağında muşta gibi demir kızılmaske yüzüğü var" diyo Gülseren. Geçen bunların apartmanda merdiven otomatiği parası yüzünden kavga çıkmış. Bütün daireler bir olup Gülserengil'e saldırmaya kalkışmışlar. Gülseren kocasına SMS atınca adam kapmış bagajdan sopasını, apartman toplantısını basıp bütün kat maliklerini demir yüzüğüyle alnından damgalamış. "Şimdi apartmanda çıt çıkmıyo" diyo Gülseren, huzur gelmiş bloklara...

– İyi de kocası Gülseren'i de damgalıyo o yüzükle arada bir. Kadının suratındaki ayı mührü açıkça görülebiliyo.

– O kadar olucak Sıdıka, evde dövüş horozu beslersen arada bi seni de gagalar... Hem o onların kendi meselesi. Karı koca arasına girilmez...

– Yuh anne ya, inanmıyorum sana...

– Sen gene de bana inan Sıdıka. Hiç öyle, ileri demokraasi, modern şeysine felan kanma. Hala heryerde herşey sopaynan dönüyo. Şansına dayakçı bi kocaya raslarsan bari herif dışardakileri de dövebilen biri olsun, gene sen rahat edersin.

– Oha derim de başka şey demem anne! Annem olduğunu bilmesem seni babam zannedicem. Şiddete çanak tutan bir zihniyetin sözcülüğünü yapıyosun şu anda.

– Sen bilirsin Sıdıka, "Ben öz anamın tuttuğu çanağa değil damdaki çanağa inanıcam" diyosan, sen bilirsin. Televizyondaki kampanyalara felan kanma, iki reklam arasında kolayına şiddeti durduramazlar bizim buralarda. Çünkü aile, okul askerlik, herkeş her yerde sopaynan büyümüş. Gir senin enternetine de bak bakalım "Dayak cennet çıkma" diye bir atalar sözü var mı başka cemiyetlerde.

– Atalar konusuna hiç girmeyelim, katmerli lanete uğrarız. Ama ataların da iyisi var, kötüsü vardı heralde. Yoksa "Kadının sırtından sopayı karnından sıpayı eksik etmiycen" diye laf söyleyen bi ata, normalde insan atası olamaz.

– Herneyse henüz yaşamakta olan bir atan olarak söylüyorum Sıdıka: Modern şeysi felan hiç bişey değiştiremez; aile meselesine öőle, karakolmuş, Anayasa Mahkemesi'ymiş hiç kimse girmez. Kaç kere anlattım sana bak: Gençken babanın pantolonuna çift ütü izi yaptım diye, baban kudurup beni odunla dövmeye başladı... Cahillik işte, koştum karakola sığındım... Komser muavini "Biz karı koca arasına girmeyiz yenge" dedi... Bi tek babanın elindeki oduna el koyup karakolun sobasına attılar, o kadar... Sonra bize bi çay ısmarlayıp, eve yolladılar... Dönerken yolda baban kafama inşaat tuğlası attı... Gençlik işte, anlamıyorum ki... Tuttum, babamın evine doğru kaçmaya başladım.. Babam da "Karı koca arasına girilmez... Kocandır, hem sever, hem döver, bunlar evliliğin tuzu biberidir. Tütmeyen baca, dalaşmayan karı koca olmaz" dedi... Annem kafamdaki yarığa tentürdiyot sürdü, babam da damadıyla oturup yarım şişe rakı içti... O gece eve dönerken baban yolda bi de denize itti beni, sonra çekip gitti... Evin yolunu zor buldum... Diyeceğim şu ki, aile kavgasında kimseye güvenme... Komşu, karakol, mahkeme kimsecikler araya girmez, yersin sopayı...

– E, yani naapalım, teslim mi olalım oduna?

– Yok işte, alıştırma yapalım Sıdıka. Şimdi ben seni terlikle döveyim sen bazı hakikatleri zamanında öğren, darbe karşılamaya şimdiden alış...

– Aha, ne vuruyosun anne ya. Du bi dakka ya, o terlikleri ne ara biriktirdin sen, atma be!

– Baarma kız, senin iyiliğin için. Ayrıca gayet adil davranıyorum bak, dikkat edersen kendimi de dövüyorum arada bi...

– Ama yapma anne, kimse kimseyi dövmesin. Ya bırak kendine niye vuruyosun. Ah...

– Seni çok dövmeye kıyamadığımdan Sıdıka. Atalar "Kızını dövmeyen dizini döver" dedikleri için, sana vurmadığım her terlik için kendi dizime bir terlik vuruyorum... Gel kız sıra sende. Kaçma bi senin ağzını yırtıcam, bi kendiminkini...

PAPARAZZİYE LİNK

RAZİYE İÇOĞLU

• Kapı önü paspaslarında sadece "günaydın" ya da "iyi akşamlar" gibi ifadeler varsa, insan başka bir vakit oraya gidince bir tedirginlik hasıl oluyor.

• Yatakta bir surat mesafesi uzaklıkta iken, hatta el ele, gözgöze olduğunuz adam; niye sizi öperken "gel buraya" der ki?

• Filiz Akın'a benzeyen veliler sınıf anneliğinde ve okul aile birliğinde görev alırken; neden Adile Naşit' e benzeyen veliler, Yerli Malları Haftası, Kermes gibi faaliyetlerde pasta-börek yapma görevine nail olurlar?

• Hiçbir zaman pembe ya da herhangi bir renkte pancurlu evim olsun hayaline girmedim. Çünki kirlendiklerinde o pembe hayalleri kirletiyorlar. Temizlemesi de çok zor. Ya üst komşuya çıkıp hortum tutacaksınız, ya da dışarıdan bir merdiven dayayacaksınız. Temizleme hayali o kadar baskın çıkıyor ki...

• Aslında pis bir ev görünce o ev kadınının çok mutlu olduğunu düşünürüm. Evi pis olan kadınlar her açıdan mutlu ve sakin kadınlardır. Çünki sinirli, mutsuz kadınlar; bütün hırslarını ev işinden çıkararak, her yeri tertemiz yaparlar. Kocayı silercesine sinirle silinmiş halı kadar temiz halı olamaz.

• Karşımızda oturan birisi ağzını silse, ağzımızda bir şey var tikine kapılıp ağzımızı sileriz. Burnuna dokunsa burnumuza dokunuruz. "Bu para, anahtar kimin?" dense cebimize bakarız. Ama aldatan koca veya karı görsek, hiç kendi koca ya da karımıza bakmak aklımızın ucuna bile gelmez.

• Çapkın erkeklerin sonu, genellikle ecnebi bir kadınla evliliktir.

• Bekara hiçbir şey verilmiyor. Ayrı eve çıkarken ev verilmediği gibi; kulbu kopmuş tava, patlak terlik, yırtık ya da bozarmış nevresim veriliyor.

• Kedileri aşırı seven kadınların ikili ilişkilerinin bozuk olduğunu, yalnızlık hissettiklerini düşünürdüm hep. Kedilerle eskisinden biraz daha fazla ilgilenmeye başladığımda, ikili ilişkimin kötüye gittiğine inandım.

• Uçaktan kuş bakışı bakıldığında yeryüzü kırkyama örtü gibi görünür. Ama yabancı ülkelerin kırkyaması çok düzgün. Yeni kumaşlardan yapılmış gibi. Bizim ülkemize doğru yaklaşıldığında, yamalıklı bohça gibidir.

• Ultrason olmayan yıllarda, doğacak çocuk için pembe ya da mavi battaniye örülürdü. Nüfus kağıdı gibi neden iki renkle sınırlıdır? Bu kadar renkli bir dünyada bu sınırlama niyedir? Sarı, yeşil, turuncu bunlar nerede? Bazıları her ihtimale karşı olsun diye yapılan herşeyi, bir yüzü mavi, bir yüzü pembe iki taraflı yapar. Annem erkek kardeşime hamile iken, kız isteyip başka bir ihtimali düşünmeyerek pembe hırka ve battaniye örmüş. 32 yıldır hiç kullanılamayan pembe hırka ve battaniyesi onun kız çocuğunun olması ihtimali düşünülerek saklanmıştı. Ama yine hırka kaldı; çünkü kardeşimin 4 ay sonra doğacak bebeğinin ultrason sonucuna göre erkek bebek geliyor. Hırka bir nesil daha atlayacak.

Akşamsefası

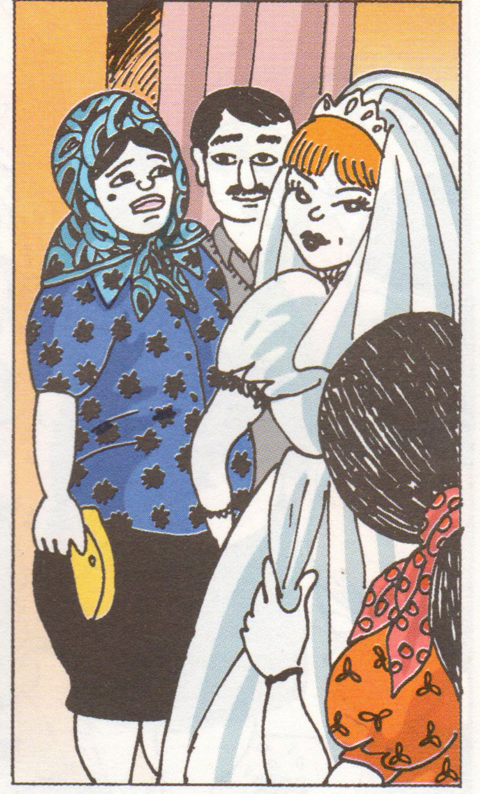
Ayten

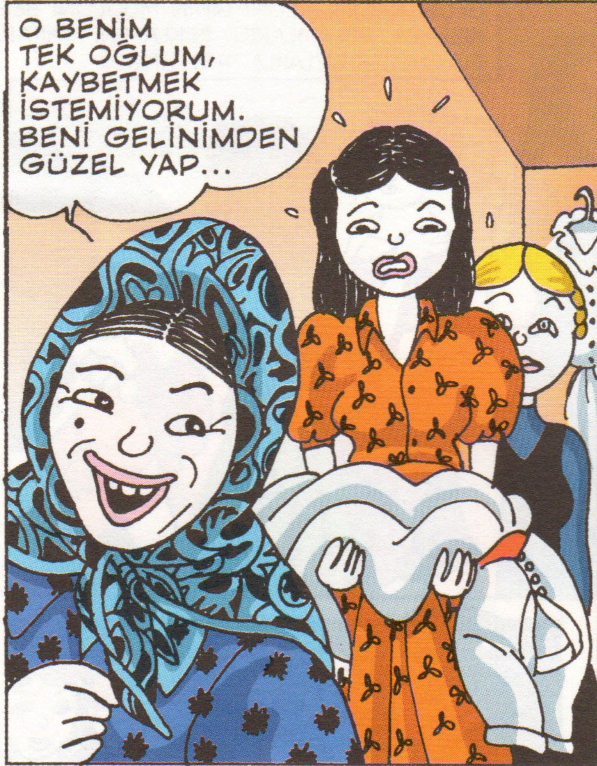
ramizeerer@hotmail.com

GELİNLİK PROVALARINA GELEN KAYINVALİDELER GENELLİKLE, GELİNLERİNİN BU EN HEYECANLI GÜNLERİNDE ONLARIN HEYECANINI PAYLAŞIR, OLGUNLUKLA VE TEMKİNLİ DAVRANIR, TATLI DİLLİ OLURLAR PEK RENK VERMEZLERDİ.

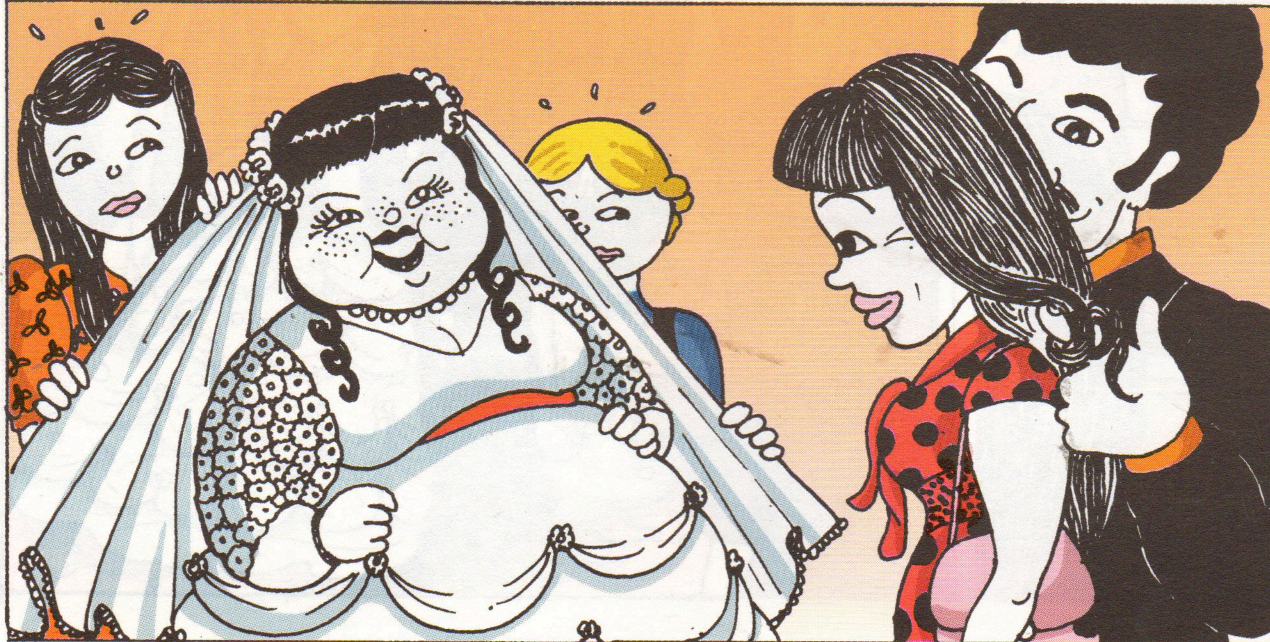
DAHA İLK PROVADA, İLERDE NASIL BİR KAYINVALİDE OLACAĞINI GÖSTERENLER DE VARDI. AŞAĞIDAKİ ÖRNEKTEKİ GİBİ...

KIZ VE OĞLAN ANNELERİNİN ÇATIŞMALARINA DA TANIK OLURDUK. BU PROVALARDA BİRBİRLERİNDEN ROL KAPMAYA ÇALIŞIRLARDI. KIZLARINA DÜŞKÜN ANNELER BAŞROLÜ KİMSEYE BIRAKMAZ, KIZLARININ HER ŞEYİYLE İLGİLENİRLERDİ. BU, KAYINVALİDELERİN KENDİLERİNİ GEREKSİZ HİSSETMESİNE NEDEN OLURDU.

O PROVALARDAN UNUTAMADIĞIM, BENİ SARSAN BİR OLAY, PROVAYA GELEN AŞIRI ŞİŞMAN BİR KIZIN ANNESİYLE DAMAT ARASINDAKİ YAKINLIK OLMUŞTU. BİZ GELİNLE İLGİLENİRKEN, DAMAT ANNEYLE İLGİLENMİŞ KADININ SAÇLARIYLA OYNAMIŞTI.

BOZDURDUĞU DOLARLARI KADINI SÜZEREK GELİNİN BAŞINDAN AŞAĞI ATMIŞTI. BU HAREKETİ ANNEYİ ETKİLEMEK İÇİN YAPTĞINI GENÇ GELİN DIŞINDA HEPİMİZ ANLAMIŞTIK.

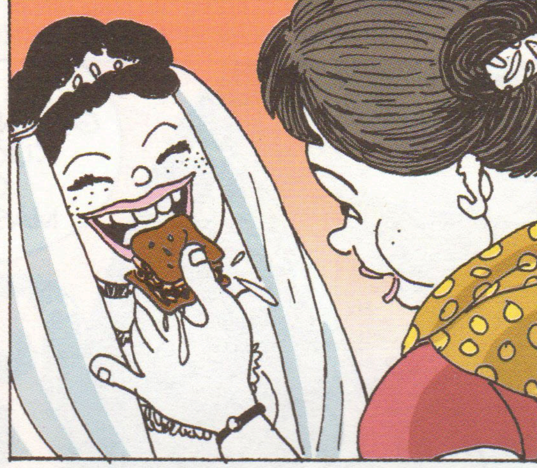

Akşamsefası

İLK GELİNLİK PROVALARINDA KAYINVALİDELER, ÇOCUKLARININ EVLİLİĞİNE BEREKET GELMESİ İÇİN, GELİNİN BAŞINDAN AŞAĞIYA BUĞDAY, ŞEKERLEMELER, BOZUK PARALAR BOCA EDERLERDİ. BU BİR GELENEKTİ.

SONRA DA GELİNLERİNİN TATLI DİLLİ OLMASI İÇİN, ONLARA ELLERİYLE ÇUKULATA, ŞEKER, LOKUM, PASTA YA DA BAKLAVA YEDİRİRLERDİ.

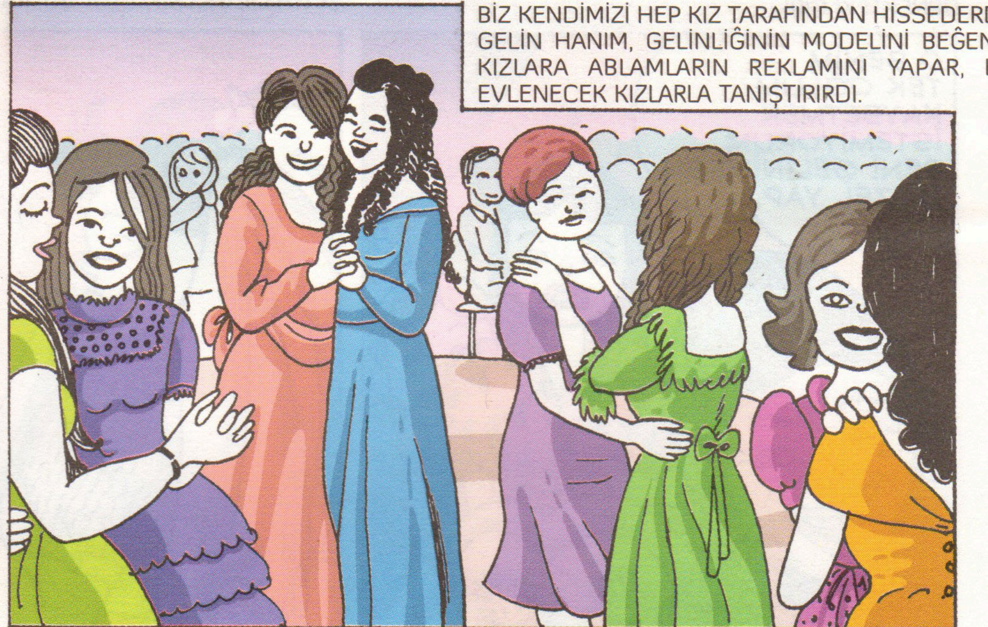
HAYATIMDA EN ÇOK TATLIYI O GÜNLERDE YEDİM BEN. ARTAN TATLILAR GÖTÜRÜLMEZ, ATÖLYEYE BIRAKILIRDI.

BOL BOL DÜĞÜN DAVETİYESİ BIRAKILIRDI ATÖLYEYE. ABLAMLARDA BU EN MUTLU GÜNLERİNDE EVLENENLERİ YALNIZ BIRAKMAMAK İÇİN KENDİLERİNE EN YAKIN BULDUKLARI MÜŞTERİLERİNİN DÜĞÜNLERİNE GİDERLERDİ. BEN DE KATILIRDIM ONLARA...

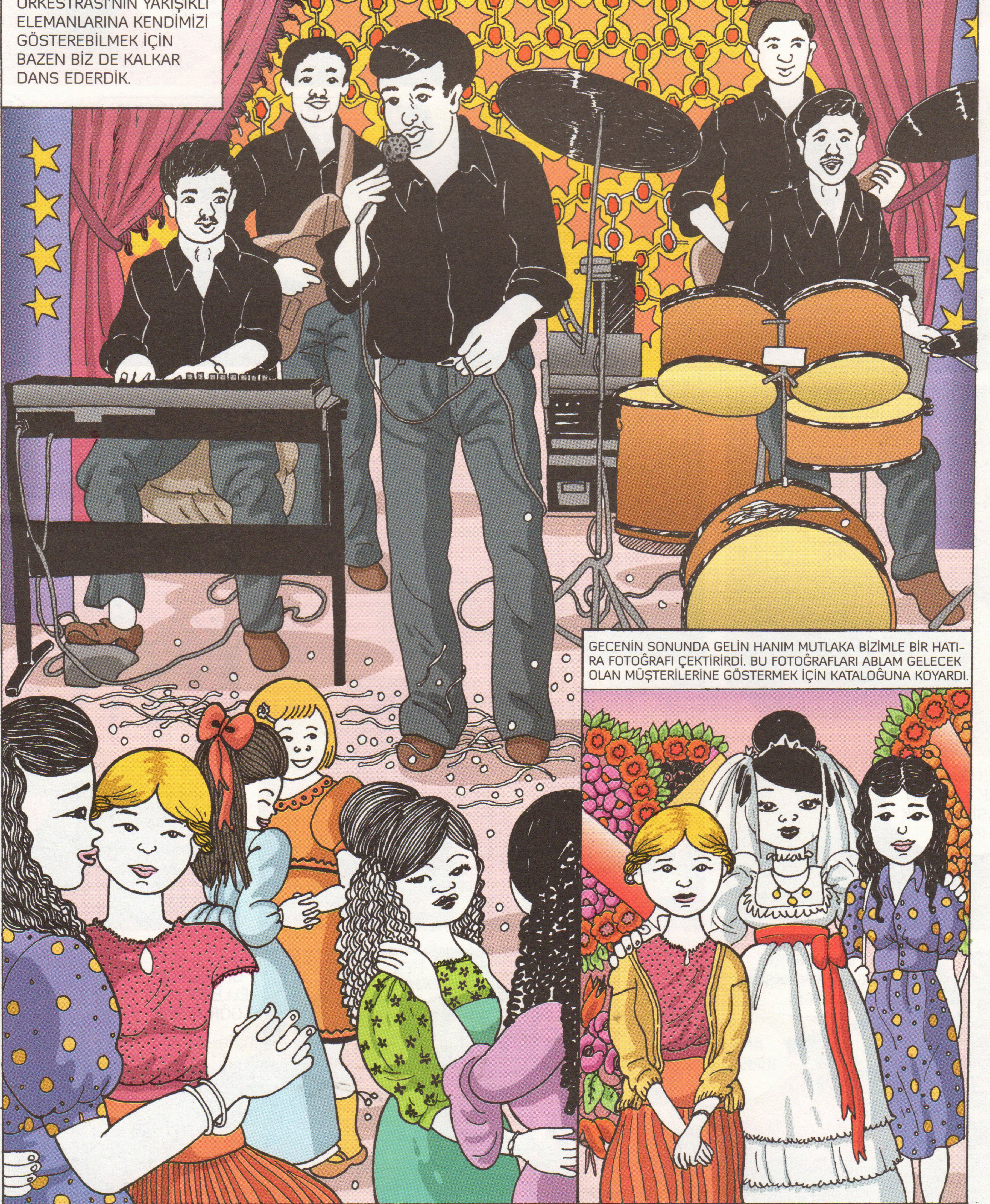

Akşamsefası

SÜRECEK

Akşamsefası

Oyuncular: Hatice Eğdemir, Adnan Şahbaz, Ören Dayan Kostüm: Raziye İçoğlu, Yönetmen: Tuncay Akgün, Fotoğraflar: Zafer Aknar

Akşamsefası

KATİNA KARANİKOLA

"Rengimden Başka Bir Şeyim Kalmadı..."

Dedi siyahi vatandaşımız. Sanıyorum Osmanlı Devleti zamanında Afrika'dan köle olarak getirilenlerin soyundan...

Geçen hafta Ankara'da gerçekleşen sol partileri bir araya getiren kongre girişimine 3. Bölge Çanakkale delegesi seçilerek gittim. Maceralı bir yolculuktan sonra sabah 8'de Ankara'da ilk toplantının yapılacağı Anadolu Gösteri Merkezi'ndeydik. Kayıt işlemlerinden sonra salona girdik. Kürsünün arkasındaki kocaman bir panoda 13 dilde "birleşiyoruz" kelimesini görünce biraz şaşırdım. Alışkın değilim bu tür yerlerde Rumca yazı görmeye. Ayrıca "barış", "demokrasi", "cinsiyet ayırımı", "ekolojik yıkım" ve "doğanın talanı" panoları da asılıydı. Toplantıya Türkiye'nin her yerinden 825 delege katılıyordu.

Kongre açılışında orada bulunan halklar kendi dillerinde salonu selamladı. Arapça, Lazca, Kürtçe, Süryanice, Ermenice, Çerkezce, Gürcüce, Rumca, Pomakça, Romanca, Nusayri ve Ezidi delegeler kendi dillerinde, Alevi delege de "Canlar" diyerek selamladı. Benden başka Rum olmadığından bu iş bana kaldı. Heyecanlandım ama Laz kardeşimiz benden fazla heyecanlıydı ve hararetle bir şeyler söylüyordu. O sadece selamlamakla kalmadı fazladan bir şeyler ekledi. Bu arada arkamdan bir sesin "işte gerçek meclis" diye fısıldadığını duydum. Selamlama faslından sonra hepimiz el ele halkların kardeşliği ve barış mesajını verdik. Kongreye kadınların katılımı ve heyecanı çok fazlaydı ve dişlerini de göstererek yüzde 50'yi başardılar.

Konuşmacılardan sonra söz almak isteyenlerin arasında bir Roman vatandaş söz istedi, fakat toplantıya ara verileceğinden ara sonrasına bırakıldı. Eh ben de arayı biraz fazla uzatınca yetişemedim. İlk gün toplantısı böyle bitti. Hele akşam yemekten sonra Gelibolu delegesi sevimli ve hoş bir beyle karşılıklı oturup sohbet ederek iki tane 20'lik rakıyı da yuvarlayınca yatağıma zor ulaştım. İkinci gün Kocatepe'deydi toplantı. Tüzük hazırlandı ve oylama sonunda kabul edildi. Tabi arada biraz sıkıntılar yaşandı ama genel anlamda iyi geçti. En son Kongre'yi vaftiz etmek kalmıştı (isim vermek). Delegeler, 17 aday isim arasından "Halkların Demokratik Kongresi"ne karar verdiler. Ben ne kadar da Çanakkale delegesi olarak seçildiysem de, kendimi sadece Gökçeada (İmroz) delegesi olarak görüyorum.

İmroz Ege'nin kuzey batısında ve Çanakkale'den 12 mil uzaklıkta bir ada. Ben bu adada doğdum, büyüdüm ve okula başladım. Okula başladığım dönemlerde adadaki Türk sayısı çok az olduğundan Türkçe bilmezdik. Benim şansızlığım; okula başlayacağım sene devlet tarafından Rum okulları kapatılarak Rumca dersler yasaklandı. Tek kelime Türkçe bilmeden okula başladım. Sanki benim adam değil de, yabancı bir ülke olmuştu gözümde. Eh bu şartlarda okulda durur muydum? Devamlı ağlayarak eve gitmek istiyordum. İlk öğretmenimin işi de zordu ve bizlere sadece okuma yazma değil, lisan da öğretmek zorundaydı. Ne kadar iyi yürekli bir insandı Adil Hocamız, ismi gibi... Özelikle bana karşı ne kadar sevgi ve sabır doluydu. En çok ben ağladığımdan, beni masasının üzerinde oturtur diğer arkadaşlarımdan beni çizmelerini isterdi. Ben de öğretmenimi üzmemek için kısa sürede Türkçe konuşmaya karar verdim. Söyleyebildiğim tek kelime "Bakbuşgun" idi. Hadi, bak ve bu kelimelerini duymuş olacağım da, "şgun" neydi hala ben de çözemedim. İkinci kelimem "öğretmenim" idi. Ben Türkçeyi öğrendikten sonra yayama da (anneanne) öğretmek kararını aldım. Zavallıcık öğrenemeden öldü, ama 23 Nisan bayramını 45 Mayıs Bayramı olarak öğrendi. Her bandoyu duyduğunda, "bugün 45 Mayıs Bayramı" diye hava atıyordu. İlkokulu adada bitirdikten sonra benimkiler ana dilim olan Rumca okumam için ortaokula İstanbul'a, Merkez Rum Lisesine gönderdiler beni. Yahu bu kez de hiç Rumca bilmiyordum ki... Ama çektiğim bunca sıkıntılara rağmen adada çok mutluyum. Sizlere adamı, ada halkını, kültürünü ve günlük hayatı anlatacağım; bundan sonraki buluşmamızda...

BAZI İNSANLAR

BÜŞRAÜZGÜN

NABER?

merhaba! ben filmlerin ilk beş dakikasında ölen adam.

bıyık sever misin?

deli misin? çocukken tek hayalim bıyık bırakıp palmiyeli gömlek giymekti. meksikalı kaçakçılar gibi

şeref sizlik etmeyin lan!

47 YAŞINDA KAHVECİ

REKLAMLAR

bu pilezmalar iyi oldu eyi eyi. eskiden olsa mümkünü yok tüplü televizyonu yerinden kımıldatamazdım. şimdi sinire kestim mi tutup atıyom camdan. oh be söyleyince bile bi rahatladım. tutup atıyom hee... tutup atiye...

osuran adamdan hayata dair faydalı bilgiler...

şimdi bunu tutmayacan. salacan gidecek. sonuçta atalarımızın da dediği gibi; sesli osuruk mis osuruk sessiz osuruk pis osuruk!

düdüklü tencerenin kapağını açabiliyor musun?

evette?

lan tam evlenilecek kız

HAYATA KAHVEYLE KOŞAN ADAM

GAYFE

hey! işte orda!... hayata kahveyle koşan adam bu... böyle kool göründü güne bakmayın

biraz sonra metrobüste...

ilerleyin la azcık arkalarda boşluk görüyo rum!

BİR KLİP

bir taş attım havaya

düştü mapushanaya

15 kızı kandırdıııım...

bir şişe lavantaya

LAVANTA

Falcı Mağbudi

kahve falı

Oya Özdemir

Oyacım, 3 vakte kadar kısmetin açılacak. 3 yıl mı desem, 3 ay mı? Yoldan 2 kişi gelecek. Biri uzun boylu burnu uzun.. Elleri kanca gibi, ayakları büyük, en az 45 numara (Allah muhafaza). Kısa boylu olan tıknaz, pire gibi, gözleri fıldır fıldır. Sanırım görücü. Gerçi ikisini de gözüm tutmadı. Ama sen bilirsin. Kısmetin birden açılacak. Gelen gidenin haddi hesabı olmayacak. Ama seçimini yapacaksın. Bir yüzük görüyorum. Kabarık beyaz bir elbise giymişsin. (gelinlik) İş yerinde seni çekemeyen 2 kişi var. Sabah gözlerini senin lafınla açıp gece kapanışı seninle yapıyorlar. Şimdi bu kişileri tanıman için gerekli ipuçlarını veriyorum. Birisi pipik ağızlı, penguen yürüyüşlü, armut tipli. Belden aşağısı 44 beden belden yukarısı 36. Gülerken diş etleri görünür. Diğeri büyük göğüslü küçültücü sütyen takar. Saçında 3 adet çıtçıt var. Sabahları poğaca yer. Günde 3 demlik çay içer. Kaşları incecik alınmış. Gözlerinin üstü şiş. Sanırım bu ipuçları sana yardımcı olur. Dostunu düşmanını iyi bil. Çok iyi niyetli bi insansın. Fala inanma, faldan geri kalma!!

FALCI MAĞDUBİ

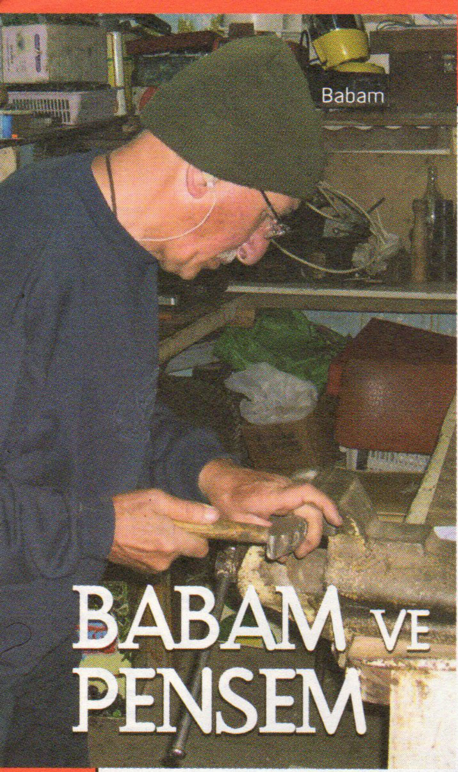
Siz de Oya Özdemir gibi falınız fallansın istiyorsanız.. Gönderin falınızın fotoğrafını, Mağdubi ablanız ciğerinizi okusun!!!

falcimagdubi@gmail.com

Akşamsefası

raziyeicoglu@gmail.com
RAZİYE İÇOĞLU

BABAM VE PENSEM

Sözlükte anlamı; "birçok meslek dalında çeşitli nesneleri sıkmak, germek, kıvırmak, tutmak vb. işler için kullanılan değişik biçimlerde el aleti, pens" olarak geçse de; pense babamın her şeyidir. Elektrikçidir babam, pense bu işin olmazsa olmazı değildir. Ama babam gönlüne düşürmüştür bir kere. Bir doktor için neşter, bir hırsız için maymuncuk ne ise, babam için pense odur. Hatta daha fazlası. Doktor neştersiz olur ama babam pensesiz olamaz desek yeridir. Yangında ilk kurtarılacak, ıssız adaya düşerken yanına ilk alınacak şeydir ve zaten devamlı pense cebindedir. Hatta 80'li yıllarda sıkı yönetim zamanı, cebindeki pense yüzünden 1 gece nezarette kalmışlığı ve babamın önerisiyle polislerin o pense ile gazoz kapağı açmışlıkları bile vardır.

Babam her konuda çok amaçlı pensesine güvenir. Yıllar önce İngiltere'den gelen, çocuk kilidi denen, bastırarak açılan parasitemol kapağını, üzerinde resimle tarif edilmesine rağmen babam pense ile açıp kullanılmaz hale getirmişti.

Anneannem çok kereler, sallanan dişlerini babamın pense ile çekmesini istedi, ama bu eylem tarafımızdan sürekli engellendiği için pense bu vazifeden mahrum kaldı.

Baş ucu kitabi değil, baş ucu pensesi vardır babamın. Bir gece vakti dikiş makinesinde kazara parmağımı dikmiştim. Sol elim makinede dikili olduğundan ve sağ el makine iğne vidasına ters konumda bulunduğundan, üçüncü bir el gerekli idi. Uyandırdığım ev ahalisinden annem ve kardeşim "ayyy" diyerek kaçtılar. Bizim evde de en son babam duyardı, çünkü kulağı ağır işitir. "Yetiş" diye uyandırılan babam; superman gibi sakin, tecrübeli tavrı ve tahmin ettiğimiz gibi pensesi ile geldi.. Bana "dur kızım" dedikten sonra, makineyi söküp makine iğnesi ile dikilmiş parmağımı çıkardı. İğneyi elime verip "al iğne sağlam, kırılmamış, eğrilmemiş, tekrar kullanırsın" dedi. Sonra pensesini de alıp gitti. Penseyi komodin üzerine koyarak uykusuna kaldığı yerden devam etti. Babamın pensesi sanki acımı ve ağrımı yok etmişti...

Babam için en önemli babalık vazifesi, en nadide pense koleksiyonundan çocuklarına da vermektir. Bu, 2. el kitap gibi, "acaba önce kim kullandı, babamın bakımından önce, hangi ustanın ruhu sinmişti" dediğimiz bir koleksiyondur.

Babam bakımdan geçecek penseyi eline aldığında yuvadan uçma vaktimize ramak kaldığını anlarız. Bizim için pense; çeyiz denilen ceviz kaplama sandık içindekilerden, yani 24 parça vitrin takım örtüsünden, saten yatak geceliğinden, 120 parçalı yemek takımından, colingen çatal-kaşık-bıçak takımından, beyaz eşyadan, berjer koltuk takımından, lohusalık dantelli yatak takımından falan önce gelir. Baba evinden ayrılırken elimize verilen çok amaçlı pense, gelinlik beline bağlanan kırmızı kurdeladan daha önemlidir.

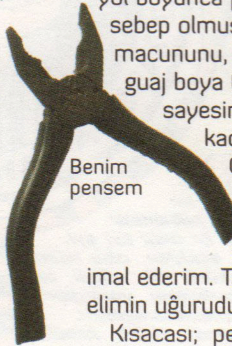

Güneri'nin pensesi

Rölantide bekleyen 2. el pense biz evden ayrılmadan kısa süre önce, babamın "tükkân" dediği bakım atölyesinde bakıma alınır. Kesinlikle önceden bakımı yapılmış ve bekleyen pense yoktur; tazelik bu işte ilkedir. Ön tanısına göre; protez ayak, plastik kaplama, paslı yüzey bakımı falan komple babamın bakım ünitesinden geçer. Kimi zaman protez bacak, kimi zaman botoks, kimi zaman bacak üzeri deri kaplama yapılır. Bu işlem değme estetisyene tez yaktırır niteliktedir. Benimki plastik cerrahiden geçmiş ve bacakları kablo kaplı, Güneri'nin pensesi ise ortopediden tek bacak protezlidir.

Pense bakımdan çıkıp elimize verildiğinde anlarız ki; artık evden ayrılıyoruzdur. Gurbete gidiyor, ayrı eve çıkıyor, gelin ya da damat oluyoruzdur.

Çok amaçlı penseye kullanım alanı açmak kişiye özeldir. Pensenin asıl kullanım amacı ve kullanıldığı yerler aynıdır, ama pensenin yeni sahibi tarafından birçok yeni kullanım alanı da keşfedilir. Herkes kendi pensesinin daha çok işe yaradığı düşünür ve bir yarış hasıl olur.

Ben ise; babamdan gelen genetik miras sebebiyle, uzun yolculuklarda yanımda bulundurur, yolda ayçiçeği tarlarına pense ile dalar, taze fındık alır pense ile kırar, kayısı çekirdeği kırar yerim. Birçok yolculukta gerekli anda çıkardığım pense, yol boyunca popülerleşmeme sebep olmuştur. Evde diş macununu, saç boya ya da guaj boya tüpünü pense sayesinde son zerresine kadar kullanırım. Örgü şişlerini keserek kısaltır, türlü örgü örme aparatı imal ederim. Takı yapımında elimin uğurudur...

Benim pensem

Kısacası; pense köşesel olsun diye değil, kişisel olsun diye verilir. Babamız tarafından verilen bu eşsiz penseye hepimiz kişiliğimizi katarız.

Her şeyimize koşuşturan babam sayesinde evimize pek usta girmez. Ama uzak kaldığımız zamanlarda, eve gelen ustalarda unutulan penselerin peşinden koşuştururuz. Ustaların "sapı kırık, yamuk pensenizi ne yapayım beee" hakaretlerini sineye çekeriz. Penseyi korumak bir aile prestijidir. Koruyamayacığını düşünüldüğünden kardeşime aile meclisi tarafından evden ayrılmasına rağmen pensesi verilmemiştir. Ama hakkı saklıdır. Penseyi kaybeden, aile için de kaybolur. Her şeyimize laf edilsin ama; "bir penseye sahip çıkamadın" dedirtmeyiz kendimize...

Yuvadan uçan yavru penseye çok iyi sahip çıkarsa; 2. el bıçak, mala, kerpeten, çekiç, karga burun, boru anahtarı, tornavida gibi büyük yapı marketleri ile yarışacak nitelikte 100 parçalı alet seti, "orijinal takım çantası" adı ile herkesin kendi eski ilkokul çantasına konularak verilir.

EX-TEN-TANELER

MUTFAKTA HASTA MI VAR?

Geçmiş evlilik günlerinden bir gün, Ex Koca elinde, Check-up kampanyası kuponu ile geldi. Bana, "hiçbir zaman doktora gitmiyorsun, ne var bu doktorda, neden korkuyorsun? Kontrolde fayda var, gel böyle bir kampanya varken, bir kontrolden geç'' dedi. Tipik bir ev kadını sevinci ile "gezi gezidir" diyerek kabul ettim. Teklif ne olursa olsun, Ex beni bir yere davet ediyordu. Elindeki romantik bir akşam yemeği rezervasyon kağıdı, hoş bir sinema bileti ya da enteresan bir ülkeye gidiş-dönüş bileti de olabilirdi. Ama ne çare ki yeni açılmış bir hastanenin Check-up kampanyası kuponu idi.

En temiz cicilerimle, aç karnıma, sabah erken saatte evden çıktık. Check-up programı gerçekten de çok kapsamlı idi. Öğlene doğru bütün tetkikler bittikten sonra en son olarak ilgili doktorun odasına girdik. Teşhis ve tedavi kısmı konuşuluyordu. Ufuk da bir ameliyat görünüyordu. Kist gelmiş sol böbreğimin üzerine oturmuş ve şayet alınmazsa böbreğimi ezip yok edebilirmiş. Güneri Abim'in "doktora gidersen hastalık çıkar, doktora gitmesen hastalık da çıkmaz" tezi, bu duruma cuuk oturmuştu. Ve anti-parantez, bu olaydan 1 ay sonra ben bu operasyonu geçirdim.

EX Koca, ünlü marka açık mavi gömleğini giymiş, ilerleyen yıllarda sayısı hızla artan, 120 adet olan kravatlarından en uygununu takmış ve koyu renk takım elbisesi ile doktorun karşısında oturuyordu. Ben son muayenemin yapıldığı paravanın arkasındaki sedyenin üzerinde toparlanıyordum. Ex Koca, iş adamı tavrı ile doktora eğilip sessizce -yani hastanın duymasını istemediği bir sesle- "şimdi... Bir de şöyle bir şey var; eşim geceleri çok öksürüyor, ben duyup rahatsız olmayayım diye kalkıyor ve mutfağa gidip öksürüyor. Bana belli etmemek için gülerek dönüyor" deyince, ben artık gülme ötesi bir duruma geçmiştim. Hani bir atasözü vardır ya; "kan kusuyor, kızılcık şerbeti içtim diyor" diye, ben de onun gözünde acı çektiğini sevdiğine belli etmeyen bir eştim. Yerimden fırlayarak bu lakayt tavrımı anlatacak gücü toplamaya çalıştım. Doktorumuzun hastaya saygı ve hipokrata olan yemini yüzünden tepkisiz, Ex'in ise şaşkın bakışlarına aldırmadan; hem gülüyor, hem de anlatıyordum.

"O ben değilim, mutfaktaki musluk" diyordum. Mutfak musluğumuz aynı bir insan gibi ve özellikle geceleri öksürüyordu. Herhalde boruların hava yapması ile ilgili bir rahatsızlığı vardı. Ben her gece o musluğu izlemekten çok hoşlanıyordum. Hareketleri bile insanın öksürürken ve aksırırken yaptığı hareketlere benziyordu. Öksürme başlamadan önce geriye doğru çekiliyor, öksürürken evyeye eğilerek öksürüyordu. Sanki ellerini ağzına götürebilse, ağzınıda kapatacaktı.

Yakınlarım "nasıl olur, insanla musluk karıştırılır mı? Bu nasıl koca?" diyorlardı. Benimse, cicim ayları denen o zamanlarda, bu detayı göremeyecek kadar kafamda kavak yelleri esiyordu...

MÜZİSYEN SANDAL

Sahil yürüyüşüm sırasında mendireğe bağlanmış sandal sanki, fotoğrafını çekmemi ister gibiydi. Bir beyaz kağıda sandalın ismi "NUH'UN GEMİSİ" yazılmış. Ama sandalın ismini ancak müzik dersi görenler anlayabilir. Kırmızı renkli kalemle büyük harflerle "NUHUN" ve alt satıra sol anahtarı çizilip ilk harf "G" yazılmış. "MiSi" yerine de "mi" ve "si" müzik nota işareti yazılmış.

Sandal sahibi geniş gönüllü ve müzik adamı olsa gerek... Ne Nuh'tan vazgeçiyor, ne de "Mİ", "Sİ" sol anahtarından...

O sırada Nuh (A.S) geliyor aklıma. Nuh'un gemisini beğenmeyip, ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna da: --- "Ey oğulcağızım, gel benimle bin! diye seslendiğinde, Oğlu: --- "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınırım!'' diye cevap veriyor ve böylece o da boğulanlardan oluyor ya...

ANANELER

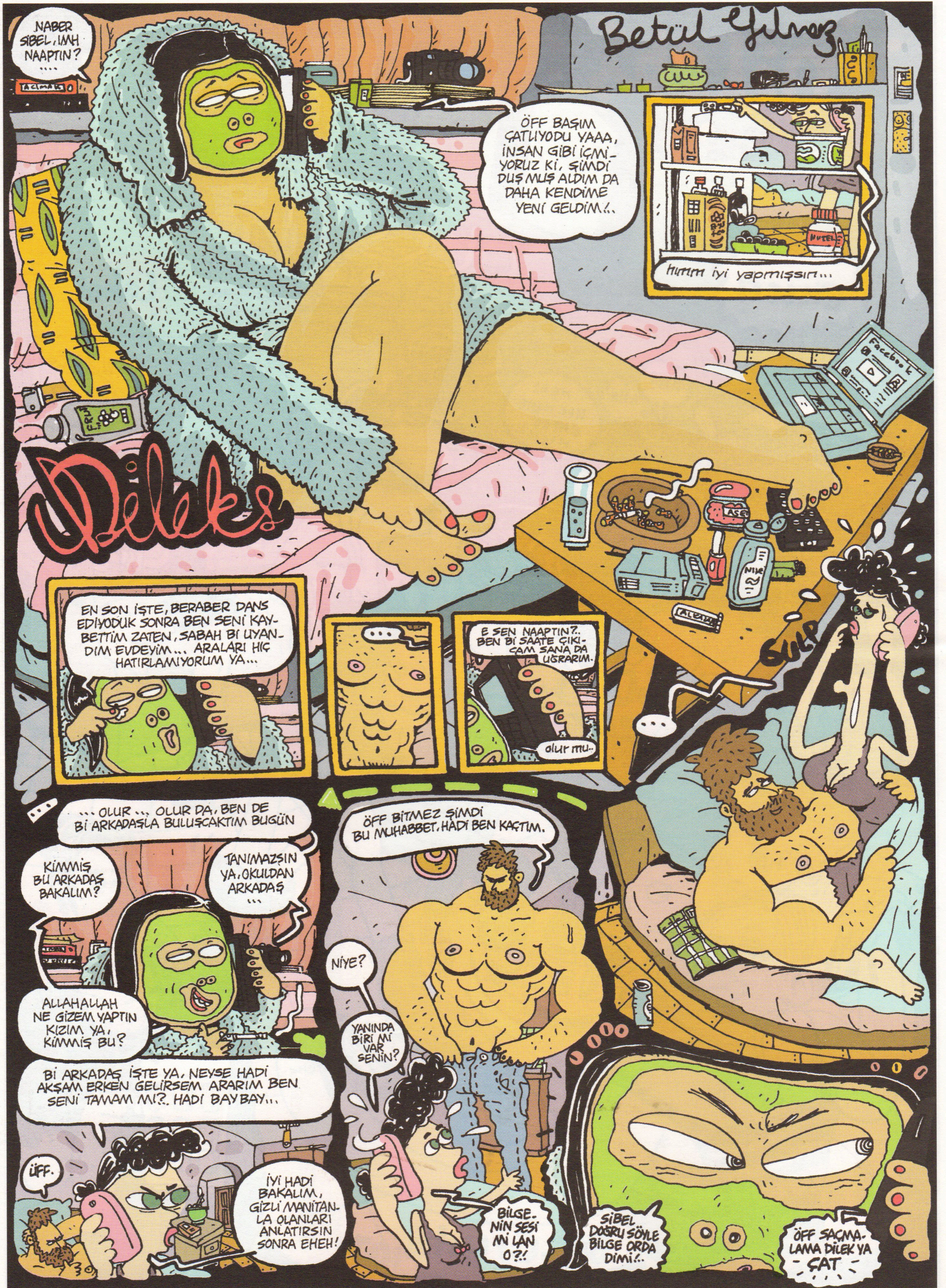
Anneannem anlatırdı; yıkanırken saçlarına kil sürerlermiş, bekletip yıkarlarmış. Şampuanın icat olmadığı dönemlerde derde derman kil; saçı yumuşatır, beslermiş. Hatta komşu kadınlar, birbirlerine "yıkandın mı?" manasına gelen "yundun mu?" diye sorduklarında, yıkanan kadın "killendim bile" dermiş. Eski kil ve yeni kil, çeşitleri ile sokaklarda seyyar satılırmış. Satan adam bunu o kadar ironik hale getirirmiş ki, bağırarak "eskisi kilin" veya "yenisi kilin" diye hızlıca söylendiğinde mana bambaşka oluyormuş ve kadınlar peçelerini kapatarak, utanarak, kaçışıyorlarmış...

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

VAY ORUSPUUU SIÇTIM AĞZINA, EĞER O BİLGE'YSE İKİNİZİN DE AĞZINA SIÇTIM!..

Bir saat sonra sibelin evi

ANLAMIYCAĞIMI ZANNETTİNİZ DİMİ! NERDE O PEZEVENK! O, KURU GÖTÜNE SOKSAN BULURUM ONU! BENDEN HİÇ Bİ ŞEY SAKLAYAMAZ-SINIZ!..

ÜHÜÜ! DİLEK LÜT-FEN DUR! BİLGE ÇOK-TAN GİTTİ!

GİTMESE ŞAŞARDIM! BANA BİLE 3 GÜN DAYA-NAN ADAM SANA İKİ SAAT DAYANDIYSA DUA ET!.. DOYAMADIN DİMİ KISKANÇ OROSPU!..

YETER ARTIK BIRAK YAKAMI ÇIK HAYATIMDAN! HERŞEY SENİN YÜZÜNDEN OLDU!..

HEM ÖKÜZ GİBİ İÇİP SONRA DA HİÇ Bİ B.K HATIRLAMIYOSUN! HEM DE BOŞ BOŞ KONUŞUYOSUN!.. O BİLGE DE ZATEN ANCA SENİN GİBİ-LERE GÖRE YAKIŞIKLI VE DELİCESİNE AŞIK OLUNCAK BİRİ OLABİLİR AMA BENCE BOK GİBİ Bİ ADAM VE TAM Bİ GERİZEKALI!

AYRICA BENİM EV TERAS DİYE SEN DE KOŞARAK GİDİP TERAS EV TUTMADIN MI! HER FIRSATTA MANİTANI YEDİĞİMİ DÜŞÜNMEN, PEKİ BUNLAR KISKANÇLIK DEĞİL Mİ?..

AMA SEN BUL-DUN O EVİ...

İŞTE BEN NE BULSAM ATLADIĞIN İÇİN KISKANÇSIN! DÜN GECE DE BÖYLE OLDU... AMA YOOK. ORALARI HATIRLAMAZ HANFENDİ!..

SİBEL NOLUR ANLAT NAAPTIM DELİ OLUCAM YA!.. UFAK UFAK Bİ ŞEYLER VAR AMA...

ÖNCE BİRER TEKİLA ŞAT YAPTIK, SONRA SEN 7 BİRA İÇTİN VE SONRA DA BENİM HA-TIRLADIĞIMA GÖRE İKİ TANE ADAMLA BARDAN ÇIKTIĞIN. BİŞEYLER ANIMSATTI MI SANA?!

SONRA TEKRAR İKİ SAAT SONRA GELDİN. BU ARADA BİLGE DE SENDEN SONRA BARA GELDİ, BİRAZ MUHAB-BET EDİYODUK, SONRA SEN GELDİN. HALA HİÇ BİŞEY HATIRLAYAMADIN MI?

...

Ben...

VAAAY. FAK BADİMLE. EN YAKIN ARKADAŞIM DEMEK BURDA UFAK UFAK YAZIŞIYOLAR... HICKK.. AMA DİLEK BUNU YER Mİ HICK.. HAAYIIR HAYIIR EHEH...

SİBEL'DEN OKEY GELSE TOPLU YAPALIM DERDİM AMA HICK!

SİBEL ASLA BÖYLE ŞEYLER YAPMAZ HEEE...

HICK.

EEH ÇOK SIKICISINIZ BE. SEN DE BU KURU GÖTLE BOŞA ZAMAN HARCA-MA DERİM!.. BU SANA HAYATTA HICK VERMEZ...

HICK

DANS...

HICK.. EDELİİ.. HICK

OOO BURAK EHEH.. NABER? HICK...

DİLEK!

HICK!

DAN

PEKİ SONRA SENİN KOCA GÖTÜNÜ TOPLAYIP EVE GÖTÜRÜP YATAĞINA YATIRAN KİM SENCE?..

AMA SEN BİLGEYLE YATTIN.

BUNU ASLA UNUT-MIYCAM SİBEL!

OLABİLİR. SEN DÜN O İKİ ÇOCUKLA NAAPTIN HATIR-LIYO MUSUN SANKİ...

İŞTE BEN DE SONRASINI HATIR-LAYAMIYORUM İŞTE BİLGE BENİ DE EVE BIRAK-MIŞ SONRA DA SIZ-MIŞIZDIR HERHALDE. ZATEN SENİNLE SEVİŞEN İNSANLA HAYATTA SEVİŞMEM BEN!..

HEM DEDİĞİN GİBİ ÜÇ SAATTE MAKSİMUM ENERJİ OLSA, AZ DA OLSA BİŞEYLER HATIRLARIM HERALDE...

Gıp

umh

GÜM GÜM

HE O DA DOĞRU...

Bİ ÖNCEKİ GECE DİLEĞİ EVE BIRAKTIKTAN SONRAKİ DAKİKALAR...

Umh

Kaaa Puuu Kaa

Adrenaal

Güm Güm

Bilge Dur... umh...

Dilek uyanı-cak umhh...

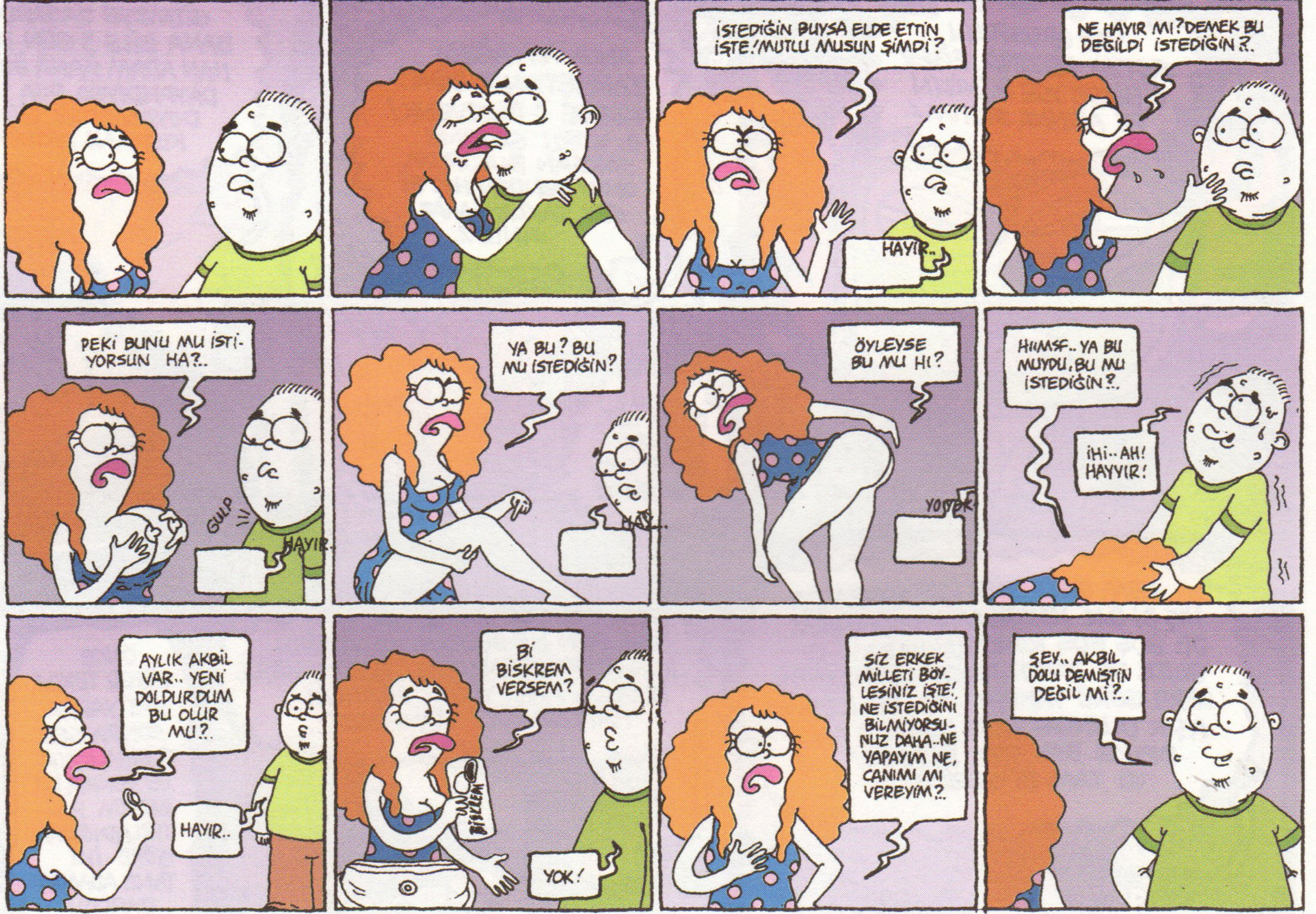
Ahh, Umhh... suus...

Hadi bana gide-lim mi umh...

olur mhh..

Akşamsefası

berna yangın

• Bazen bazı seyler eksik kalır da sonra sen gelir bi sözünle tamamlarsın ya... Ha işte o ağzına sıçiim senin! Ne umut veriosun oğlum?

• Tv'lerde ölenlere başsağlığı diliyorlar... Ölen insana değil, kalan yakınlarına başsağlığı dilenir sevgili program sunucuları!

• Yanlış yazım gördüğüm zaman klavyeye bakıyorum, yanlış yazılan harf olması gerektiği yerde mi diye.

• "Hadi gidip piknik yakalım" dediğimde "pikniğe gidip mangal yakalım" demek istiyorumdur.

• 5 dakika daha ertelediğim çalar saati gibisin sevgilim... Allah belani versin!

• "Adam gibi adam yok" diyenler acaba anneleriniz odunla falan mu sevişmiş?

• Artık çocuk olmadığını anladığın an: Telefon rehberin silmeye kıyamadığın ölmüş insanlarla doludur.

• Zayıflıktan ölücem, ama bu göbek hep benimle. Keşke erkeklerde göbeğimiz gibi olsa... Kolay terk etmeyen ve sadık.

• "Bak Aysel'in kizinin senden daha cok takipcisi var" der diye anneme twitter kullanıcısı olduğumu söylemeye korkuyorum.

• Kabız olunca kömür yiyin. Bağırsaklarınızdaki yüksek basınç ve sıcaklık sayesinde elmas elde ederseniz.

• Deniz Baykal'la seks bile yapılmaz amk adam her şeye muhalefet!

• Annem bana "hangi sureleri biliyorsun kızım?" diye sorduğunda "I'm not sure" dedim. Tabi terlik farz oldu.

• "Nihat Doğan sakal gibidir, kestikçe uzar" diyor ya umarım bu adam sünnet falan olmamıştır.

• Yalçın Abi'yle yüzleşme, Haydar Dümen'le sertleşme... Sonra ordan Ahmet Çakar gelince hepsi birden şöföre...

• Bazi kadınlar, bazen kadınlar... Geri kalan zamanlarında ise şeytan, kaltak, düşman, manyak fln oluyorlar...

• Bazen durup "he amk çok biliyorsunuz doğruyu yanlışı, şimdi siktrin gidin" demek istiyorum...

• İlyas Salman'dan hallice olan tipimi gören tavuk yumurtadan kesiliyor iyi mi?

• "Seni saraylarda yaşatıcam" dedi. Meğer simit sarayından bahsediyormuş...

• Misafirlere çay servis ederken diğer elinle dekolteni kapatmak ne kadar zordur bilir misin Abidin?

• Harika Avcı bir perfect hunter sonuçta.

• Bütün gun yatıyorum, yatarken kendi kendime "yarın nasıl yatsam acaba?" diye düşünüyorum.

• Sonunda bu da oldu... Acıların çocuğu Emrah'ın babası Emrah çıktı.

• Lan acaba Hindistan ordusu "inek inek" diye mi saldırıyor? Beyin bedava da...

• Dedem öldüğünde cesedin üzerine bıçak koymuşlardı. Eğer dirilirse ilk müdahale olarak ciğerine sokarız sanıyordum. Küçüktüm, salaktım...

• Seni sevdiğim için Allah belamı verdi sanırım. Ya da Allah bela olarak seni verdi. Ya da sen Allah'ı bana geri verdin... Bilemedim şuan...

• "Ev alma, komşu al" ne demek ya? Başımız sıkışınca komşuyu satabilecek miyiz?

• Geceleri salondan "geeel geeel" diye sesler duyuyorum. Sanırım evde değnekçi var.

• Bazı kadınlar fırsatlarla dolu avon kataloğunu bir taraflarına sokmuş gibi geziyorlar.

• Misafirlikte işerken ses çıkarmamanın formülü; suların biriktiği kısmın, 11 derece üstüne paralel bir şekilde, hafif tazziklice işiyoruz.

• Her seferinde aynısını yapıyorum! Seni gidip facebook'ta "orospu çocuğu" diye aratıyorum.

• Ne zaman yolda fermuarı açık birisini görsem "ölü evinin kapısı açık olur" diyor ve yoluma devam ediyorum.

• yenibiris.com'a cv'mi yüklediğimde "tavsiye edilen meslekler" bölümünde "sirk yöneticiliği" çıktı. Oysa aşk hayatımı belirtmemiştim!

• Salak kadın ya... Faşortmana haşortman dedi, mal!

• Bence "bayan" kelimesinin kalkması iyi oldu, sonuçta biz kadınlar olarak erkekleri baymıyoruz. yani... Sanırım!

• Bazı insanlar gözümün içine "beynim bu bilgiyi rededıyor" diyerekten mi bakıyor, bana mi oyle geliyor?

• Boyum 1.55 olduğu için, kolum çıkar diye benden uzun boylu erkeklerin elini tutmuyorum.

• Halamın kuzeninin kardeşinin okul arkadaşının çocukluk arkadaşına aşık oldum. Kim olduğunu anlamam zaman aldığı için aşkımı kalbime gömüyorum.

• "Nasıl gidiyor" sorusuna hep "çok hoşuma gidiyor" diye cevap vermek istemişimdir. Ama olmuyor, olamıyor. çünkü hiç hoşuma gitmiyor!

• Ofsayt'tan anlasam ne olur? Eninde sonunda kanal D'de dizi başlayacak...

TIM BÖRTÖN'ÜN KOYUNU
YILDIZ ERTAN

yildizerrtan@gmail.com

PAPARAZZİYE LİNK

Nostalji Devrimi
Geçmiş Zaman Olur ki

• Komşumuz İsmet Amca ile adı aynı olduğu için, Çerkez Teyze (Çerkez'di) diye hitap ettiğimiz üst kat komşumuz, evinde televizyon olmadığından Pazar sabahları yayınlanan kovboy filmlerini seyretmeye gelirdi bize. Filmin başında kadın oyuncu olmadığını görürse hemen evine giderdi. Bu filmlerde gerçekten hiç kadın olmazdı. Şimdi ise kadınsız film yok, hatta bol kadınlı ve bazen tek bir erkek bile yok...

• Ben ilkokula giderken okulumuzda hademelik denilen vazifeyi yapan Recep Abi, şimdi okul servis şöförü. Hem de zincir servisleri varmış.

• Eskiden resmi dairelerde bazı memureler vazife başında örgü örüyor ve "Şu örgüyü başa çıkayım da sizinle ilgilenirim" diyorlardı. Şimdi bilgisayardaki mailllerine baktıktan sonra sizinle ilgileniyorlar.

• Sevgilimizin kocaman bir resmini duvara asıyorduk eskiden. Şimdi ekran koruyucu, masa üstü arka planı yapıyoruz.

• Geçmişte balkondan, camdan iple sarkıtılan hasır sepetler ve su aldığımız depozitolu cam damacana şişeleri artık plastik oldu.

• Öğrencilik yıllarımda staj yaptığımız atölyenin görevlisi Turan Abi, bir gün elinde çocuğunun buruşturduğu fotoğrafı bize uzatıp "bunu İbraham ıbratmış, bana bunu yapın" demişti. Biz de "bunun filmi lazım, böyle olmaz" demiştik. Ama şimdi taranıp fotoşopla düzeltilip yenilenebiliyor.

• Eskiden gecenin bir vakti çaldırılan ev telefonumuzu açtığımızda konuşmayıp tuhaf nefes sesleri çıkaran ya da cümlelerle oramızı, buramızı yalayan, telefon ahizesini sallanarak bırakıp kaçırtan telefon sapıkları vardı. Şimdi telefon sapıklarının hepsi internette, facebook'ta sohbetteler.

• Geçmişte ayrıldığımız sevgilileri ya da küstüğümüz insanları en güzel fotoğraflarımızdan yırtarak ayırıyorduk. Ama Sezen Aksu'nun "Ah Kavaklar" şarkısı gibi, omuzumda kesik bir el yine de kanıyordu. Şimdi dijital ortamda ister siliyoruz, ister kırpıyoruz, ister fotoşopla kalan eli siliyoruz ve süper profil resimlerimiz oluyor.

• Evlenilecek kızı görücüler hamamda bakıp beğeniyorlardı eskiden. Şimdi boy boy profil resimlerinden Facebook'ta "beğen"iliyor. Hatta yorum bile yapılıyor.

• Eskiden güzelliği, tığ gibi zayıflığı ile övünen annem, şimdi sağlık ocağının onu bir çok hasta adayı içinden seçerek "en hasta" ilan etmesi ve komple tahlil yapması ile övünüyor.

• Küçükken arkadaşlarımızla mahalle duvarı üzerinde oturup çekirdek çitler, arkadaşlık tekliflerimizi mahalle duvarı üzerinde yapardık. Şimdi ise koltukta oturup çekirdek çitleyerek facebook duvarı üzerinden arkadaşlık yapıyoruz, yazışıyoruz.

• Geçmişte öğretmenimizi sokakta görünce çok ünlü bir artist görmüş gibi mutlu olurduk. Şimdi hiç umursamıyor ve görmemezlikten geliyoruz.

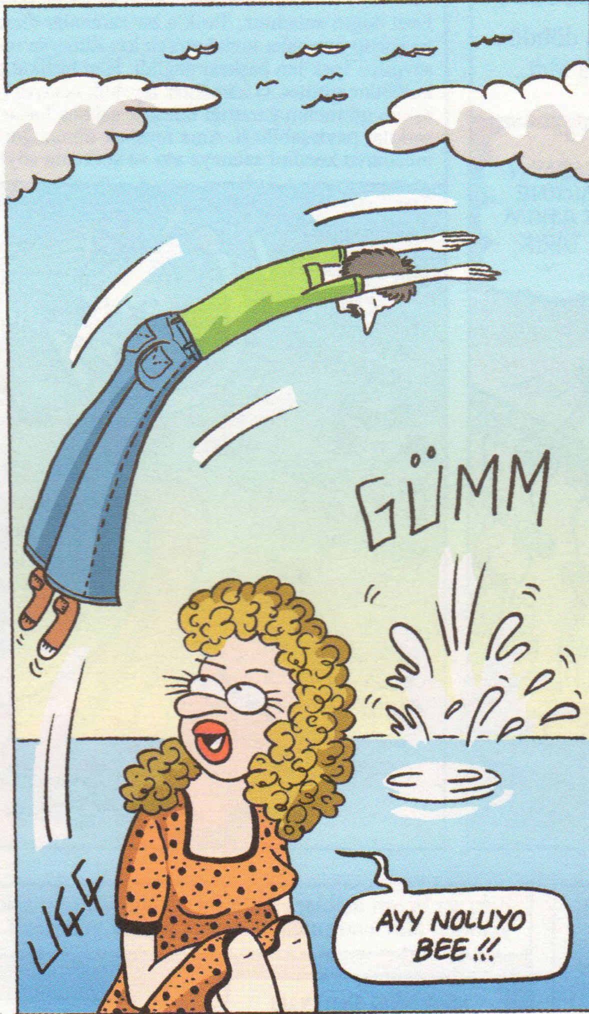
• Çocukken denize girdiğimiz Lido, Damla, Çamlık, Kayalıklar, Süreyya Plajı'nın doldurulmuş sahil yolunda ve hiçbir zaman yüzemediğim en derin mesafesinde artık yürüyorum.

• Eskiden çok komik komşularımız vardı. Şimdi herkes çok karizmatik olacağım diye kasıyor.

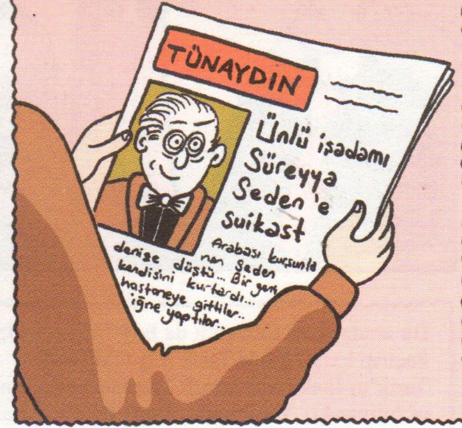
RAZİYE İÇOĞLU

Akşamsefası

Tarık, kalbinin derinliklerinde acılı bir aşk öyküsü gizli, kadınlara kötü davranmaya yeminli bir şofördü. Zamanında CİDDİ DÜŞÜNDÜĞÜ KIZ dan okkalı bir kazık yemişti. Bu yüzden içinde yanan intikam ateşiyle beraber, kadınlara ayar verir dururdu. Gelelim Süreyya Seden'e.. Süreyya bey zengin ve ünlü bir armatördü. En büyük rakibi Avni Çarmıklı'nın kurduğu hain pusu sonucu, kurşunlardan kaçayım derken arabasıyla denize düşmüş ve o sırada olay yerinde bir kızla oturan Tarık tarafından kurtarılmıştı..

Akşamsefası

devlerin aşkitosu

ipek özsüslü

Tarık Avrupa'daki işlerini bitirdi ve yurda döndü.. Soluğu Süreyya beyin boğazdaki yalısında aldı..

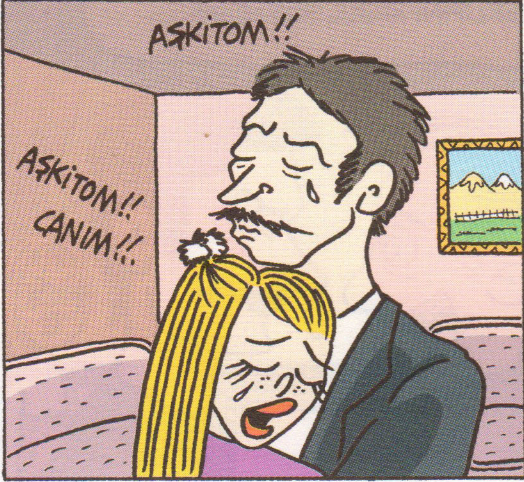

Evet doğru anladınız, Tarık'a bir zamanlar dirseğinden su içirtip onu aşka tövbe ettiren kız Züreyya'nın yeni sevgilisi İpek'ten başkası değildi. Hep birlikte gece kulübüne gittiler. O zamanlar feysbuk olsaydı İpek, ex aşkını görmenin yarattığı hüzünle sabaha kadar sitemli şarkılar paylaşabilirdi. Ama feysbuk olmadığından mecburen kendini sahneye attı ve şarkısını söyledi...

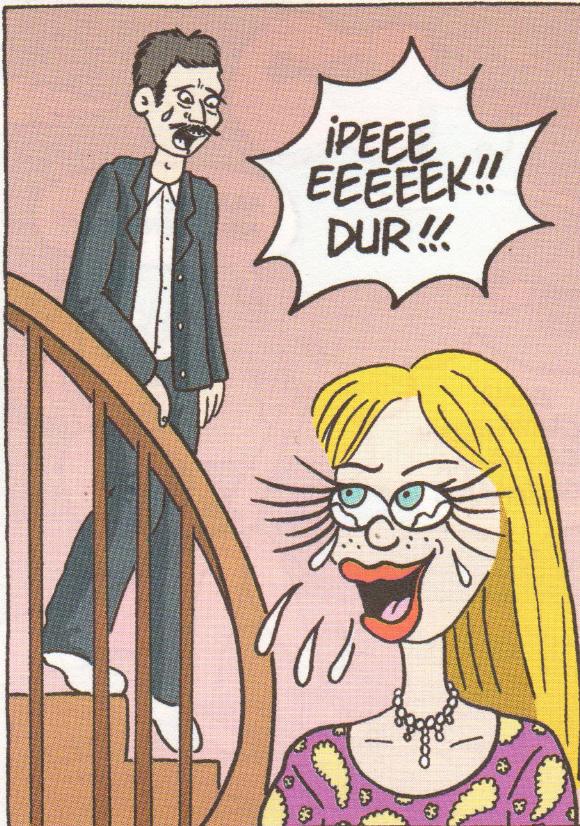
Bu arada Avni Çarmıklı da boş durmadı.. İpek'i kaçırıp karşılığında Tarık'a iş teklif etti.. Tarık'ın İpek i kurtarmak için her yola geleceğini biliyordu.. Yanılmadı.. Tarık İpek'i kurtarmak için Avniyle iş anlaşması yapıp Süreyya'yı sepetlemeyi kabul etti..

Peki ya bizim aşıklar.. Tüm bu olanlar onların aşkını yeniden alevlendirmekten başka bişeye yaramadı..

* DEVLERİN AŞKI - Cahit Berkay - Gönül isterdi ki siz bu sayfayı açtığınızda bu şarkı çalsın (Müzikli kartpostallar gibi) ama.

Akşamsefası

Bir Lisan, Bi Ben, Bi de İngiliz!

- Nerde olduğunu söyliycek misin? Yoksa içeri girip kendim mi bulayım?!.

"PİNOKYO'NUN DOĞUMGÜNÜ!."

- Beyfendi!. Telefonlarını fax'a bağlamışlar..

"ROMA'DA UÇAN KUŞLAR!"

- Köpeği bi hafta önce yavruyken almıştık.. iade etmek istiyorum!.

Hay evrivan, ay em bek! (buyur ingilizcesi 'Hi everyone, I'm back!

Hani gecen sayılarımızda bahsetmiştim ya, kolay diyildi anlasmak İngilizler'le. Cambridge'deki ilk yıllarımda taa ki, 'rüyalarımı İngilizce görebilene kadar!.'

Heh işte ben artık bu rüyalari karışık görüyorum.. Her dilde!.

Hatta yaptığım işim gereği gelen Turistlerle ki, bir Alman'ı ossun, bir Hollandalısı ossun, bir Japon'u ossun anlaşabiliyorum alimallah.. Senin anlıycaan Multilingual bi kız oldum çıktım başınıza!. Yane bu Kızda bi çene var; Çok dilli anacım!

Üc kardeşiz misal Annem şey der; "benim bi oğlum var, bi kızım var, bi de sen varsın!." Ayh, şimdi aklıma geldi bak. Annem 'yabancılarla konuşma kızım' da derdi hep. "Ama anne ben 7 yıl, 4 aydır İngiltere'de yaşıyorum, napıym içime mi atayım?!."

18 yaşlarımdayken Kuşadası'na giderdim, ablamın evine.. Orda Hollandalı bir manitam olmuştu. Bana Hollandaca 'Nasılsın? - Hoe gaat het?' ve 'Saat Kaç? - Hoe laat is het?' demeyi oğretmişti, mutluyduk.. Neyse bu dil de cepte, bi gün Hollandalı Turist müşteri geldi çalıştığım yere, yaptığım 'Grafiler' ürünlerinden hediyelik bişeyler alacak.. Müşteriyle iletişim kurmak için önce gülümsedim ve burda zaten cok yaygındır tanımadığın biri bile olsa, 'are you alright?' dersin eccuk gülümsersin.. He gülümsedim! Sordum müşteriye kendi lisanıyla 'Hoe gaat het?'.. Kız da gülümsedi 'vit vidi het gidi' diye bişey dedi.. 'Yoh anam' dedim, 'Benim bildiğim bütün Hollandaca buraya kadar..' Neyse, eylendik ettik.. Müşterim seçti alacağı karikalı duvar saatini.. Ben saati verdim, parasını aldım.. Saat kızın elindeyken, 'Hoe laat is het?' dedim.. O da saatin kaç olduğunu söyledi ve gitti.. İste ne kadar önemli shey şu lisan sheysi..

Cambridge'e geldiğimin 4. günü bi Türk Kebab Restaurant'nında işe başladımdı. Hanı İngilizcem sıfır km., pırıl pırılım ya henuz. Ah, yolları da bilmiom, trafii de!. O gün beni almaya restaurant'ın şefi geldi, Yaşar Abe!..

(((VINYET 2 – Kebabci)))

Bindik arabasına, yolda bana anlatıyo, Kembiriç genel bilgileri verio, yolları tarif edio falan. Dolayısı ilen benim de gözüm etrafta. Farkettim ki, sokaklardaki insanlar gayet rahat giyimli, hepsi sapsarı kafalar, nefis tipler. Hiç bi karalto yok, öcü yok!. Kuşadası bilgimle bakınca gerçi biraz 'Bitli Turist' diye tarif edebilceğim türden şortlu, ayakları çıplak, saç baş da dağınık tipler de var ama süper deyişik insanlar dolanıyo etrafta. Döndüm 'Yaşar Ağbey, burda ne çok turist var yau!' dedim.. 'Hee ya!' dedi, Cambridge'e yaz aylarında çok turist gelir, dil öğrenmeye' dedi.. (Neyse Yaşar abe.. ben gülersin diye şeyettim. Neyse..) çok fazla geldi bana verilen bilgiler ogün!. zaten 4-5 ay sonra da restaurant'da çalışmayı bıraktim :)

Sonra dustur edindim kendime sadece İngiliz'den arkadaşlar yapacak ve kebab yemiycektim canım cok çekse bile. Şimdi hemen hemen bütün arkadaşlarım İngiliz!. Ve hepsi çabalıyor ki, ben İngilizce'yi öğrenebileyim. Bazıları da çabalıyor ki benden Türkçe öğrenebilsin.

Hani bi başka lisanı öğrenmek istediğinizde size ilk küfür etmeyi öğretirler, sonra da doğal bir kaynaşma olur ya aranızda insanlarla. Telafuzunuza biterler, anlamadığınız bir dilde küfür ettiğiniz için onları güldürürsünüz. Heh, işte ben baya ilerledim bu küfür konusunda.. Yok yok, onlar bana bildiğimiz düzgün 'Queens English' öğretirlerken, ben onlara küfür etmeyi öğrettim.

Ah bak n'oldu misal; geçen hafta yine çalıştığım yerdeyim, arka tarafımdan bi ses geldi "Fatuush!.", 'Yes Darling!' dedim. "How can I say 'Thank You' in Turkish?" dedi. Teşekkür etmenin Türkçesini hırsla öğrenmek istiyor kız!. Türk Turistler gelmiş, onlarla kaynaşıp işlerini satacak ya, aynı işte hepimizin derdi bu. Ben döndüm 'Türkiye'de biz teşekkür etmeyiz pek!' dedim. Aslında hem onu güldüriym diye, hem de öylesine yorgunum ki, usençten öyle deyiverdim. Güldu kız!. Kıyamadım 'Tesekkürler' dedim. Tekrar etti beni 'sesequlla'. Çok naif! Bi kaç kez daha zorladık baktım yapamıycak telafuzu. 'Bok de' dedim. "Oww!" dedi, "That is easy - bu kolaymış. BOK!" diye gürledi. "bu teşekkür etmek mi?' dedi.. "Hayır" dedim "Shit!" demek.

Yarın öburgün Cambridge'e yolunuz düşer de bir İngiliz kız size, 'Bok!' derse, vala bilin ki iyi niyetli!. Hatta 'Fatoş'u tanıyo musun?' diye heman sorun ona, 'tanıyorum' derse 20% indirim yapmasını söyleyin ceza olarak!

Oh, well.. Yorgunum demiştim ya, I am gidiyoring.

Sii yu suun!. Görüşmek üzere!

Fatoş.

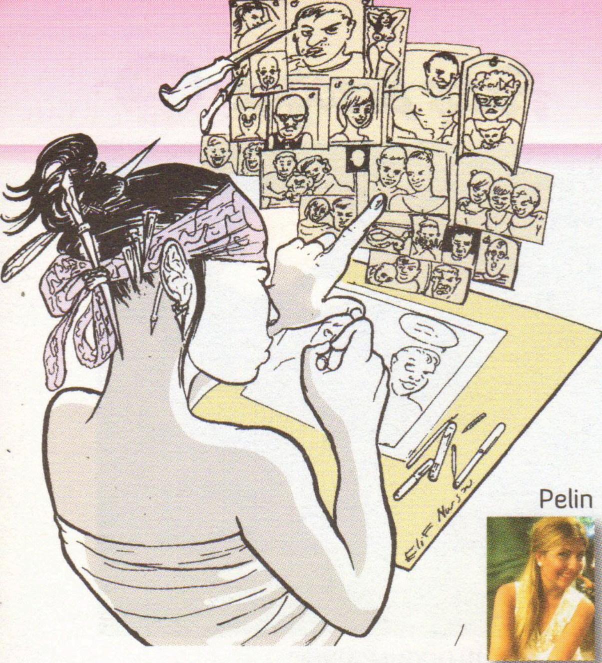
Akşamsefası

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

Beste Özlüdür - Cansu Turna

Pelin

Betül Söylemez

Ebubekir Yılmaz

Ayşe-Saffet Tatma

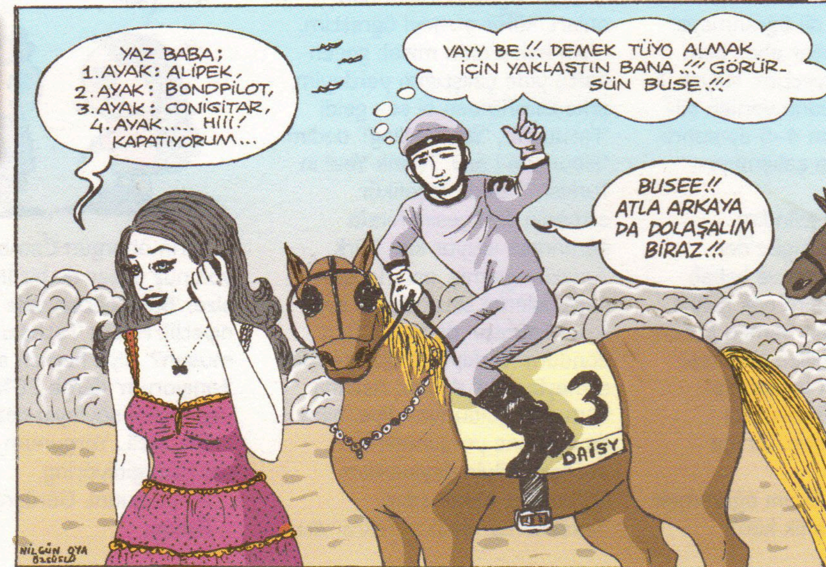

Funda Kuntay

Orhan Demirkıran

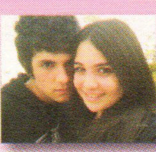

Ülkem Karabiber

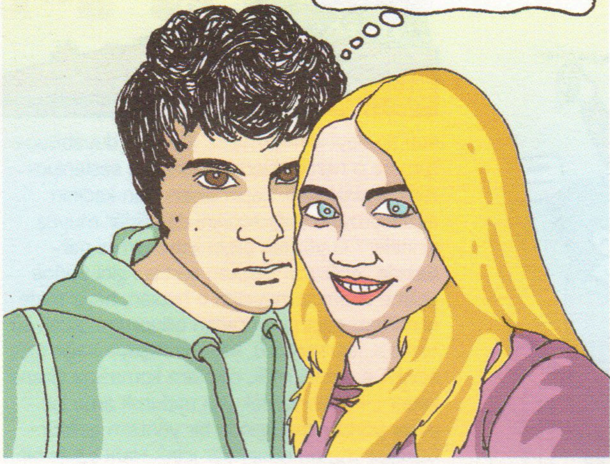

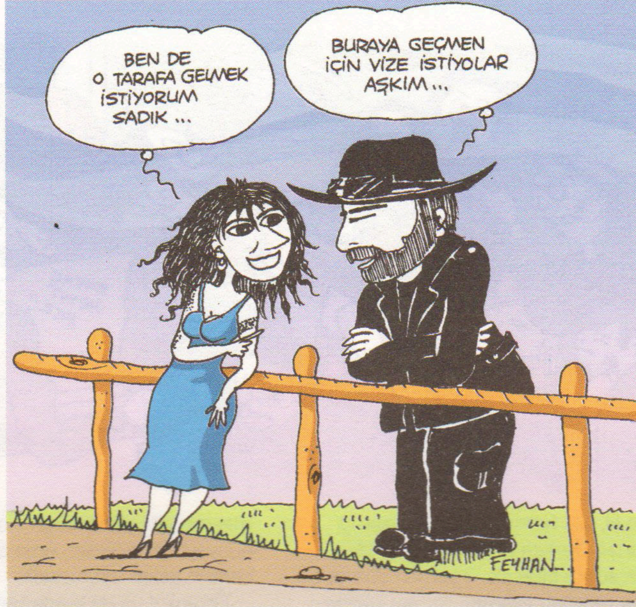
Akşamsefası

Fatih-Beste Dağdelen

Halil Üzgeç-Özgür Şakar

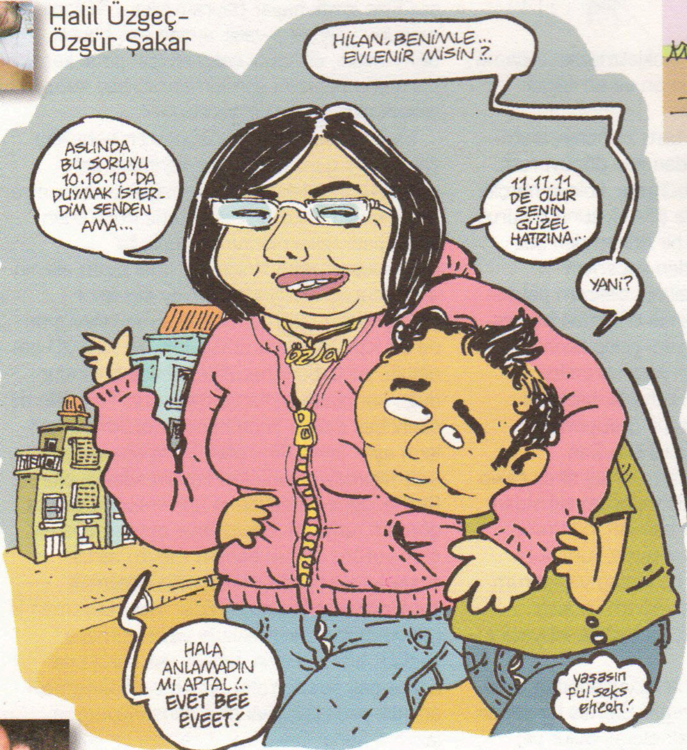

Nimet Arıkan-Sadık Çelik

Damla Obalı

Emine Kıyıcı

Biricik Telliturna

Başak Uçman & Deniz

Ümit Bay

Ayşen Tanrıkulu

Emine Üstüner

Nesrin

Mine Acar

Akşamsefası

Kanamalı Ağır Bir Hasta

DUYGU ÖZŞAHİN mansonilized@gmail.com

Şimdilerde her şey biraz değişip modernleştiği için artık genç kızlar adet döneminin anlamını, başlarına gelecekleri filan önceden biliyorlar. Bizim zamanımızda (Cumhuriyet'in ilanını görmüş gibi konuştum) bu ayıp, tü-kaka şeyler sanki asla başımıza gelmeyecekmiş gibi ciddiyetle saklanır, birçok anne o döneme ait tüm ekipmanı Tutankamon'un mezarı gibi korurdu. Bir Indiana Jones olsanız o pedlere ulaşmak mümkün olmazdı. Ortaokuldayız, bir gün okul idaresi sanki İlluminati'nin örgüt evindeki bir toplantıyı açıklar gibi, öğlen 1:30'da tüm kız öğrencilerin yemekhanede olmasını istedi. Tabi bu cinsel ayrım içerikli örgütlü yapılanma aslında olayı zerre s*klemeyen erkek öğrencileri bir tür isyana itti. Tüm hocalar ağızbirliği etmiş, kimse açıklamıyor toplantının ne toplantısı olduğunu. Meğer bize kızların ayın belirli günleri kanamalarının normal olduğu, bunun nasıl bir süreç olduğu filan anlatılacakmış. Girdik hatunlar anlattı, soruları yanıtladı. Kimimiz bırak adet görmüş olmayı, menopozlu kadın gün görmüşlüğü ile onayladık; kimimiz ayılıp bayıldık, şok olduk. Toplantının sonunda da hepimizin eline birkaç tane ped tutuşturdular. Pedi zaten öyle salak bir biçimde dağıttılar ki, toplantı salonuna girerken elimiz boş olduğundan sokuşturacak bir yer bulamadık. Okul formasının üzerinde beyaz gömlek, altında da ekose etek var. Beyaz gömleğin cebine koysan olmayacak, kabak gibi ortada kalacak. Etekte cep yok filan derken kimi eteğin içine soktu, uzun çorap giyenler çoraba sıkıştırdı benim gibi cesur ve modern şapşallar da dürüp sınıfa gitti. Bu arada ortaokulun verdiği tüm o geri zekalılıkla erkekler bizimle dalga geçiyor, pis pis sırıtıyorlar filan. Kimi malın önde gidenleri hala durumu çözememiş ya, ne anlattılar diye yalvarıyorlar. Ben pedleri sıranın altına koydum. Kimi kızlar o kadar utanmış ki, bekareti ilk geceye saklar gibi saklıyor pedi. Benim gibi birkaç sarsak daha pedleri sıranın altına atmış. Dersin ortasında bir baktım havada bir ped uçuyor. Hoca arkasını her döndüğünde bizim sıraların altından erkekler tarafından hacılanan pedler havada uçuyor. Kanatlı ya; espri yapılıyor supersonik zeka geliştiriciden fırlamış ergen dimağlar tarafından.

Genç kız ilk kanamasından sonra annesinden esaslı bir tokat yer. Bu geleneği bilenler bilirler, hala uygulanıyor mu bilmem. Zaten vücudunun en müstesna bölgesinden şarıl şarıl kan akan bünye yeterince korkup dehşete kapılmamış gibi, bunu anneye ifade ettiğinde de ağzının üzerine yer tokadı. Steven Segal filmlerini çok izlemiş bazı annelerimiz, parmaklarında takılı taşlı yüzüğün kızcağızın suratında muşta etkisi yaratacağını bilerek ya da bilmeyerek, kız kardeşlerimizin dudaklarını da patlatırlar yer yer; zira adettendir.

Oğlan çocuğunun erkekliğe ilk adımı olarak tabir edilen sünnet eyleminin düğünlerle ve bilumum soytarılıkla kutlandığı sevgili ülkemde, kız çocuğun kadınlığa adımının tekme ve tokatlarla kutlanmasının yorumunu size bırakıyorum. Tokadın atılma nedenleri anneler tarafından oldukça bilimsel bir şekilde anlatılacaktır sorulduğunda. Anne durumu bir doktor edasıyla şu şekilde açıklayabilir size; "efendim hastanın sürpriz kanama esnasında duyacağı ağrının şiddetini ve şokunu bastırmak adına hastanın ağzına yüzüne dalıyoruz." Kimi anneler de, yanaklar al al olsun diye yapıyormuş ki bu noktada dermokozmetik sektörünün feci şekilde gelişmiş olduğunu kendilerine bildirmeyi bir borç bilirim.

Benim bu konudaki teorim ise genç kızın anne tarafından adeta evlilik hayatına hazırlandığı yönündedir. Hayatı boyunca dayak yemesi muhtemel genç kadın, şefkat ve sorumluluk sahibi anne tarafından; sağlı sollu aparkatlara olsun, ağzını yüzünü kırmalara olsun, sırtının ortasına yiyeceği yumruğa olsun daha baba ocağındayken alıştırılmaktadır. O güne kadar babadan, ağabeyden, küçük erkek kardeşten yenilmiş dayakların adresi bulmamış olma ihtimaline karşı, sevgili eşin son derece haklı ve en doğal hakkı olan darbelerine karşı pratik kazanmaktadır.

Annem bana tokat atmadı, ama çok daha beter bir duruma sebep oldu. Her haltı bilmeme rağmen ilk kanamamda ben öyle bir

ağlamışım ki, aile halkı acıdı bana; nasıl iyi davranıyorlar. Derken annem geldi, "kızım birkaç gün sonra bitecek. O zaman ablana git ablan sana yapman gereken bir şey öğretecek" dedi. Aha buyur! Lafı sokup psikolojimin *mına koymak diye ben buna derim. Lan diyorum ne anlatacak bunlar bana. Ne yapmam gerekiyor. Sağ olsun hayal gücüm de bin beygir gücünde çalışır; aklıma bin türlü şey geliyor. Kukuma bir şey yapmamız gerekecekmiş filan gibi sürekli ağrı odaklı şeyler düşünüyorum. Hatta o kadar korkmuşum ki kukuma böyle sıcak demir filan batıracağız gibi psikopatça şeyler düşünüp duruyorum. Lan annem anlatmadığına göre kesin çok pis acılı bir şey bu s*çtık diye gece uyuyamıyorum falan. Korkumdan da gidip "ne oğlum bu söyleyin, hayatımı kararttınız da" diyemiyorum. Uzatmayalım o gün geldi çattı, ama ben bir iki gün daha erteledim ablama gitme işini. Ve işte o kadar süre boyunca dehşetle beklediğim an geldi çattı. Ablama gittim ve ablam "banyonu yapmadan önce abdest almaya niyet et, banyo bitince üç kere ağzına üç kere burnuna su al çalkala" dedi. O an şeytan dedi; al tam otomatik tabancayı, tara bütün aileyi, o olsun! O birkaç günlük sürede çektiğim sıkıntı, o kafamda kurduğum hayallerin neden olduğu travma yüzünden bir daha iflah olamadım ben; kimsenin haberi yok. İşte bu nedenledir ki, tokat yesin yemesin sevgili ülkemde kadınlar üzerinde akademik bir çalışma yapılsa "ilk adet görme sendromu" diye bir hastalığın peyda olduğu ortaya çıkar.

Adet olmak demişken, bazı kadınlar bu olaya kanama, periyot, adet, menstruasyon yerine "kirlenmek" der. Buyurunuz buradan yakınız! Mantık olarak Türk geleneksel yaşamında kadına biçilen rol nedir; bol bol sevişiniz, irili ufaklı çocuk doğrunuz, kıymalı makarnayı bol salçalı, ayranı derişik yapınız. Şimdi sevgili başbakanımızın da dediği gibi asgari üç çocuk doğurmak için ne yapmamız gerekiyor biz kadınların; yeri ve zamanı geldiğinde güzelce kanamamız. Adet görmek doğurganlık sürecinin bir parçasıdır. Zira düzenli adet gören kadın tıbbi bir sekel yoksa doğurur çatır çatır. E peki sen bu sürece alnının akıyla başlama işine kirlenmek dersen, ben nasıl bu dünyaya çocuk getireyim... Nerede kaldı benim motivasyonum? Nasıl verimle üreyeyim ben bu moralsizlikle. Adetin bitimini de yıkanmak ya da temizlenmek diye tabir eden insanlar tanıyorum. Sanırsın hatunu katrana dökülmüş kaz tüyüne buladık...

Bu kanama meselesi her kadının kabusudur. Çoğu kadın arabesk fantazi tadında yaşar o menstruasyon dönemini. Bir kere kendisi başlamadan önce hormonlar çalar kapıyı. Müsaitseniz annemler bir hafta kadar yatıya gelecek der. E şimdi tanrı misafiri kovsan kovulmuyor, yok desen olmuyor. Hormon deyip geçmeyeceksin güzel kardeşim. Adamın ebesini s*ker. Bir kere duygusal olursun... Türk filmi izlerken salya sümük ağlayabilirsin misal. Türk filmi diyorsam da öyle "Babam ve Oğlum" sanmayın. Lan bu Münir Özkul da asla genç olmadı, şu Eray Özbal'la da dünya gözüyle bir kız kendi isteğiyle beraber olmadı diye oturur ağlarsın. Sevgilin, kocan varsa ayvayı yemiştir bu dönemde. Dakikada on bin defa "sen beni sevmiyorsun, neden sevmiyorsun, artık beni beğenmiyor musun, yoksa ben çirkin miyim, başka kadınlara mı bakıyorsun" gibi sorularınla adamın kafasını ütülediğin yetmezmiş gibi elletmezsin, koklatmazsın. Adama dünyayı dar edersin. Ama en ve en ilginci canının şeker istemesidir...

Ortaokul ya da lisede tam zamanını anımsamıyorum bir gün okuldan eve dönüyorum. Öğlen dayanmışım hamburgere, kolaya harçlık suyunu çekmiş. Cebimde şifa niyetine 5 kuruş para yok. Yine kanamalı bir dönemden söz ediyoruz. Bakkalın önünden geçerken camekanda yan yana dizilmiş biskrem paketleri var. Biskrem yeni çıkmış o zaman herkes hastası. Beğenmedim diyeni çekip tenhada dövüyorlar o derece. Ben bu biskremleri görmemle sen beyin tut tükürük bezlerini uyar. Kuduz köpek gibi salya üretiyorum, belediyenin ekibi geçse (allahtan San Fransisco'da Utah'ta yaşamıyoruz) direk çekip vuracaklar. O an hiç unutmuyorum aklımdan yerden taş parçasını alıp camları indirmek, biskremi alıp tabanlarım g*tüme vura vura kaçmak geçti. Aklımdan da hesap yapıyorum bir yandan kaç paket kapabilirim en kısa sürede diye. İşte o şeker, o çikolata ihtiyacını siz tahayyül edin artık...

Bu dönemin en ciddi handikaplarından birisi şişkinliktir arkadaşlar. Gregor Samsa bir sabah uyandığında kendini böcek olarak bulur ya, hah işte o hesap. Bir sabah uyanırsınız aynaya bakarsınız suratınız arı kovanının üzerine düşüp 35 arı tarafından sokulmuş gibi olmuştur. Memelere bakıyorsun, Gemma Atkinson b*k yemiş. Ayaklar desen... Hiç çekinme bugün döpiyesin altına kocanın 43 numara ayakkabısını giy. Ayakkabı giyemeyip işe terlikle gittiğim çok olmuştur. Zaten o dönem insanın haleti ruhiyesi böyle kaynana dırdırından gına gelmiş işsiz ve erken boşalma problemi olan iç güveysinden hallice oluyor. Bir kere feci şekilde şiş olduğundan ne giysen rahat etmiyorsun. Şık filan da giyinemiyorsun, içinde böyle yersiz, saçma bir huzursuzluk oluyor. En paspal, en kötü tişörtü çekiyorsun üzerine. Saçları zaten toplamak mümkün

olmuyor. Bir isyankarlık, bir anarşistlik hasıl oluyor o saça. Zaten kendini kötü hissediyorsun; bir de saçma salak giyinince kalıyor musun ortada maymun g*tü gibi. Herkeste oluyor mu bilmem, ama ben bu çok özel günlerimde bir de yeşeriyorum. Çizgi filmlerde kusmak üzere olan karakter çizilir ya hani böyle yemyeşil, hah o benim işte! Sanki alnımda "dikkat adet görüyor" diye yazıyorlar. Çaycısından komşusuna her önüne gelen "ay hasta mısın ya bir garip görünüyorsun" diyor. Vallahi bir tür koku, bir aura filan mı yayıyorum anlamadım gitti.

Şimdi efendim gelmişiz uzay çağına, Iphone 5'in hologramlı mologramlı klavyelerinin tanıtımı dönüyor internette. Sen o kadar İsviçreli bilim adamı, bir adet sancısına çare bulama... Bu noktada bazı kadınların arkadan "ya oğlum onun hapı var, böyle mavi çakıyorsun bir şeyciğin kalmıyor" dediğini duyabiliyorum ve o hemcinslerime buradan sesleniyorum, o şirin mavi hapın ülseri olan kadının ağzını yüzünü dağıtacağını da biliyor muyuz şirineler? O yüzden çılgın lise bitirme partisinde "ecstasy" dağıtan torbacı gibi önüne gelene ikram etmeyelim o hapları, hayır mide kanaması geçirdim oradan biliyorum. Sıcak su torbası, ısıtılmış ütü, konu komşuya bağırmak, sevgiliye çemkirmek, çikolata komasına girene kadar çikolata yemek gibi uyduruk ama işe yarar yöntemler dışında bir yöntem geliştirilemiyor mu bu dönemler için? Hani böyle bir sıvı filan içsek hayat bayram olsa... Tarçınlı diş macunu yapmaya vakit ayıran sen hoyrat bilim insanı, dikkatini çekmek için daha kaç partnerin hayatını söndürmemiz, kaç kutu şekerli gıda yememiz gerekiyor?

Eh bu kadar kanlı muhabbetten bahsedip çok sevgili günlük kadın pedlerinden bahsetmesem vallahi şuracıkta taşlarlar beni diye düşünerek beni azami derecede irrite eden kadın pedi reklamlarına da şöyle bir dokunuvereceğim izninizle. Şimdi bizim ailenin artık mutaassıplığından mı, bir tür anormalliğinden mi bilmem bizim evde televizyonda bir kadınla adam arasındaki mesafe 30 cm olduğu an babam her daim elinde bulundurduğu kumandayla kanalı değiştirir. Tüm aile de sanki beş dakika önce hepimiz oturmuş "güllerin aşkı" isimli filmi izlemiyormuşçasına tepkisiz biçimde yeni açılan kanala adapte oluruz. Ben ilk öpüşme sahnemi üniversitede yurtta gördüm, ürktüm. Sevişmeye oynaşmaya hiç girmiyorum, zinhar babam mevzu bahis zındıkları kumandayı kafalarına fırlatmak suretiyle oracıkta recm eder. İşte ne zaman ki televizyonda orkid reklamı yayınlanmaya başladı, bizim evdeki sansür üst kurulu da adeta çağ atladı. Yahu öpüşmeyi koklaşmayı anladık ped reklamını niye sansürlüyorsun, lazım o bana! Orkid var o zaman bir tek, o yüzden genellemiyorum orkid reklamı diyorum. Artık ben o kadar gerilmişim ki, reklamlar çıktı mı asabım bozuluyor. Her an söz konusu reklam çıkacak gibi tetikteyim ki, o an saçma salak bir işle uğraşıp reklamı görmemiş gibi yapayım. Bir gün evde tadilat var. Tam işçiler salonun ortasındayken çıkmasın mı reklam. Babam o kadar sinirlendi ki, bir an fugu balığı gibi şişip patlayacak oracıkta sandım. Allahtan kendisi rtük'ün filan başında değil de; kondom, ped firmalarını iflasın eşiğine getirmiyor.

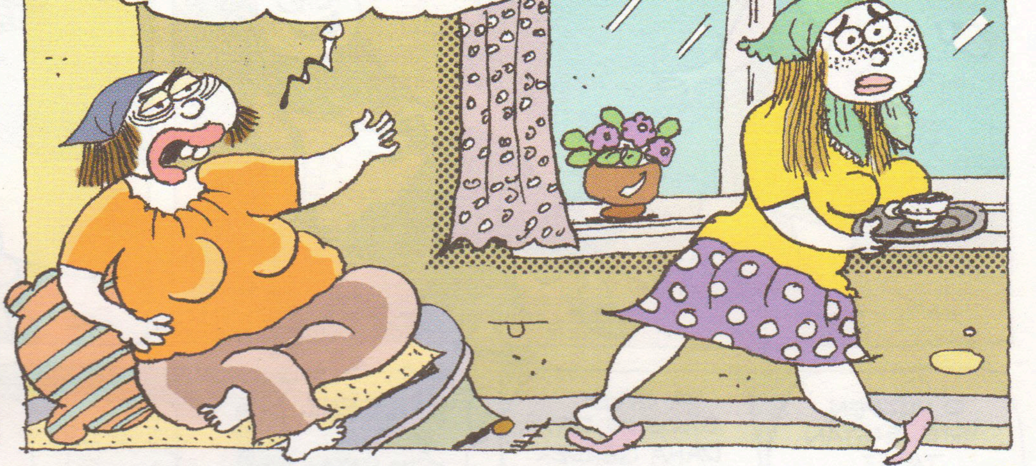
Bu anlamda orkid ve benzeri kadın pedi reklamlarının hastasıyım. Ben ve tanıdığım tüm hemcinslerim, adet dönemimizde Dr. Jeckyl & Mr. Hyde oynarken; reklamlardaki tamamı incecik, selülitsiz, ortalamanın üzerinde uzun ve sevimli kız kardeşlerim kıçlarına yapışan beyaz pantolon giymekte yahut beyaz mayolarla plajda voleybol oynamakta ısrarcılar. Yahu ben adet dönemimi, "cinnet geçiren kadın tüm eşi dostu gözlerini kaşıkla oymak suretiyle zorunlu göçe zorladı" suçlamasına maruz kalmamak için toplumdan izole geçirirken; bu hatunlardaki enerji, şirinlik, sosyallik nedir kardeşim! Şeytan diyor, gir tekme tokat o olsun! Hayır dışardan bakan birisi beyaz pantolon giyip duvardan atlamanın, abuk sabuk sportif aktivitelerde bulunmanın da adet döneminin ne bileyim bir sivilcelenme bir davul gibi şişme gibi özelliklerinden biri olduğunu sanacak. Kuaförün bile "a şekerim ay halin geçsin öyle yapalım biz bu boyayı, a vallahi tutmaz" diyerek saç boyamadığı, o saçın tokanın içerisine girmemek için alicengiz oyunları oynadığı o dönemde, bu reklam perilerinin tamamının saçı başı yapılı filan olmuyor mu... Alacaksın üçünü beşini, ibreti alem için lise müdürü edasıyla kafatasının ortasından bir yol açacaksın. Bir de her yeni reklamda bilimsel bir çalışma, bir deney sanırsın adamlar Cern'de takılıyor. Yahu kardeşim ped bu ekleyip ekleyemeyeceğim bir kanat, bir pamuksu iç yüzey, bir sızdırmaz dış yüzey. Madam Curie bu kadar tantana yapmadı lan! Ayrıca son olarak istirham ediyorum; kadına uzaylı muamelesi yapmaktan vazgeçin. Mavi sıvı ne oğlum! İnsan gibi kıpkırmızı kan döksene sızdırmazlık testi için. Beni kendimden iğrendirdiniz birader...

Akşamsefası

Kaynana Dili

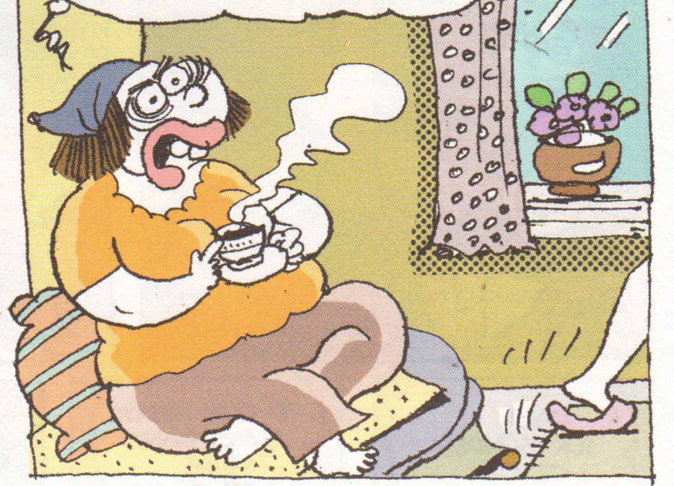
feyhan güver

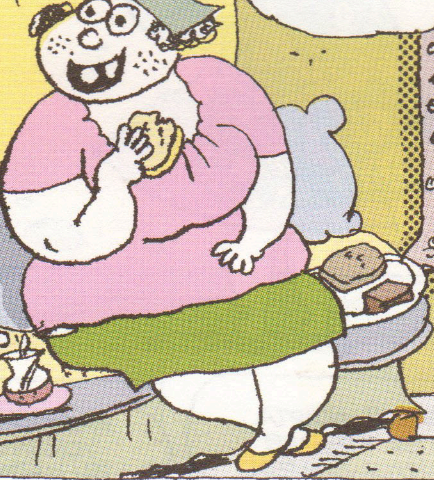

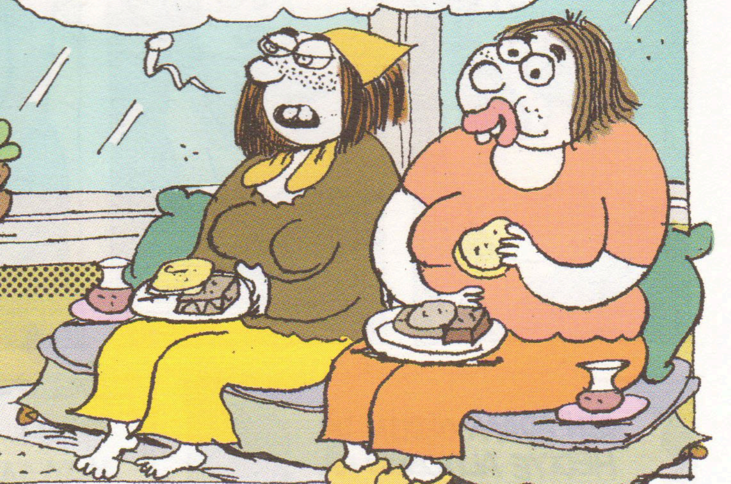

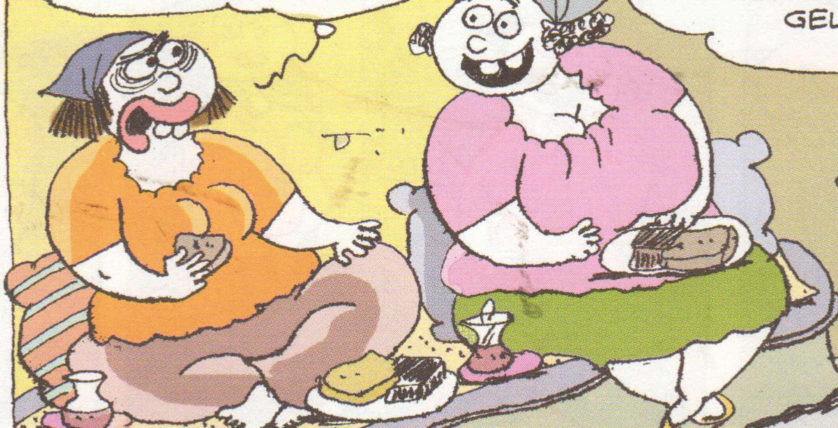

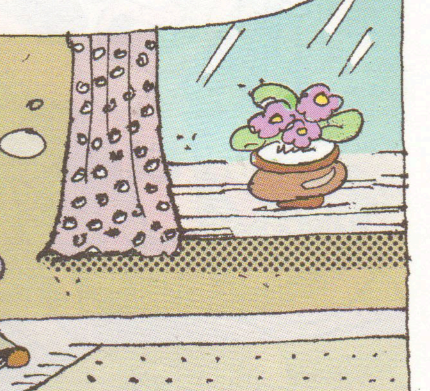

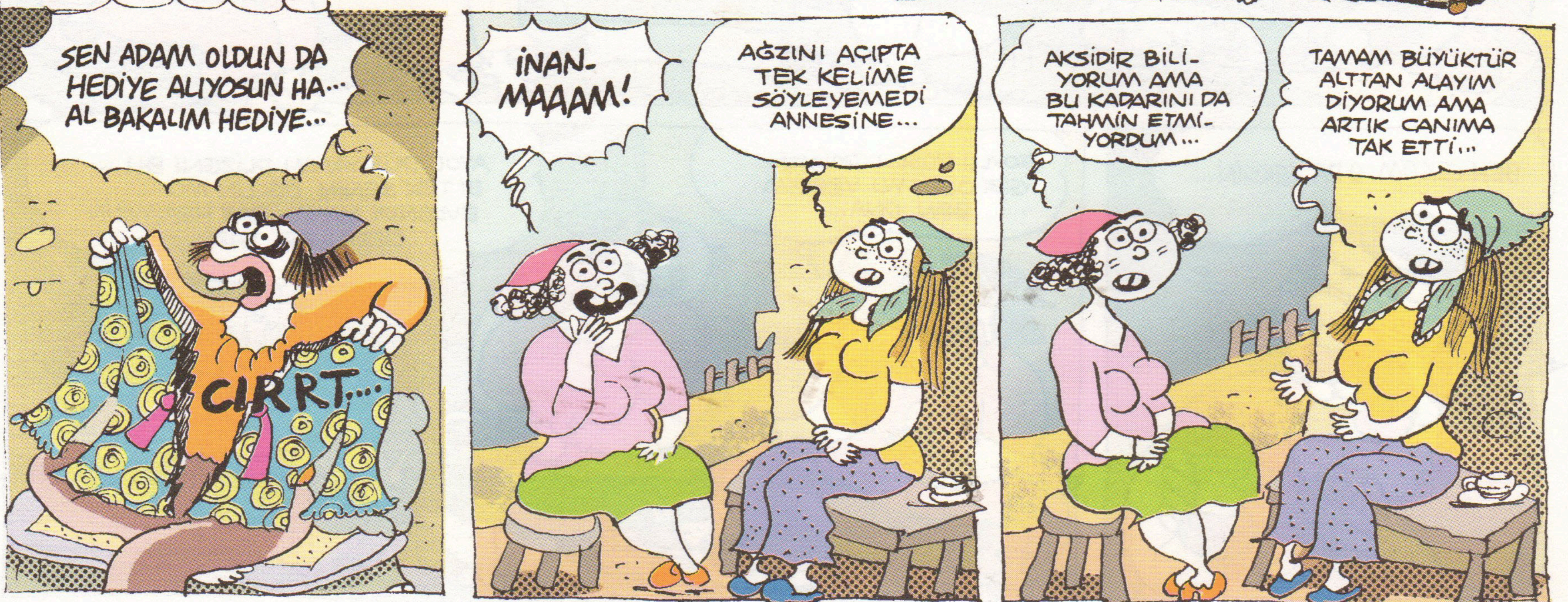

Akşamsefası

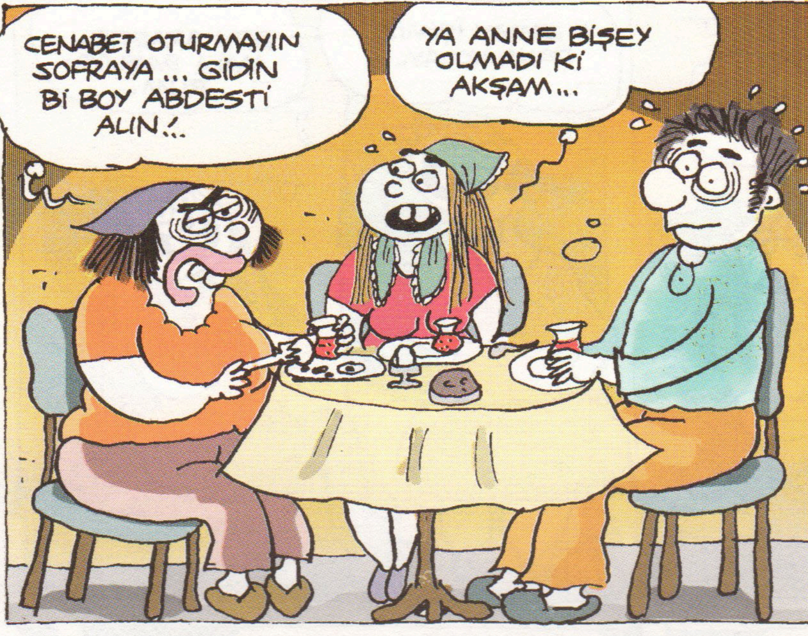

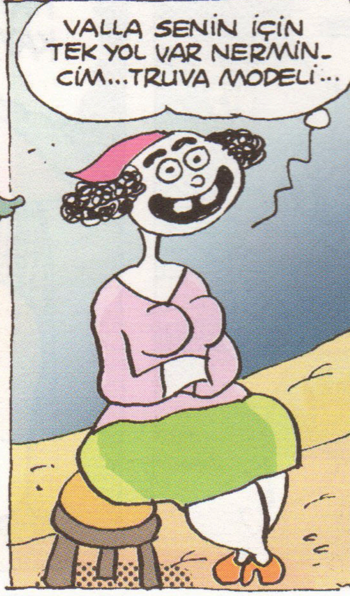
Akşamsefası

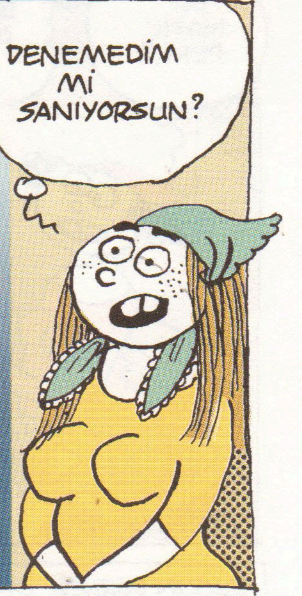

Akşamsefası

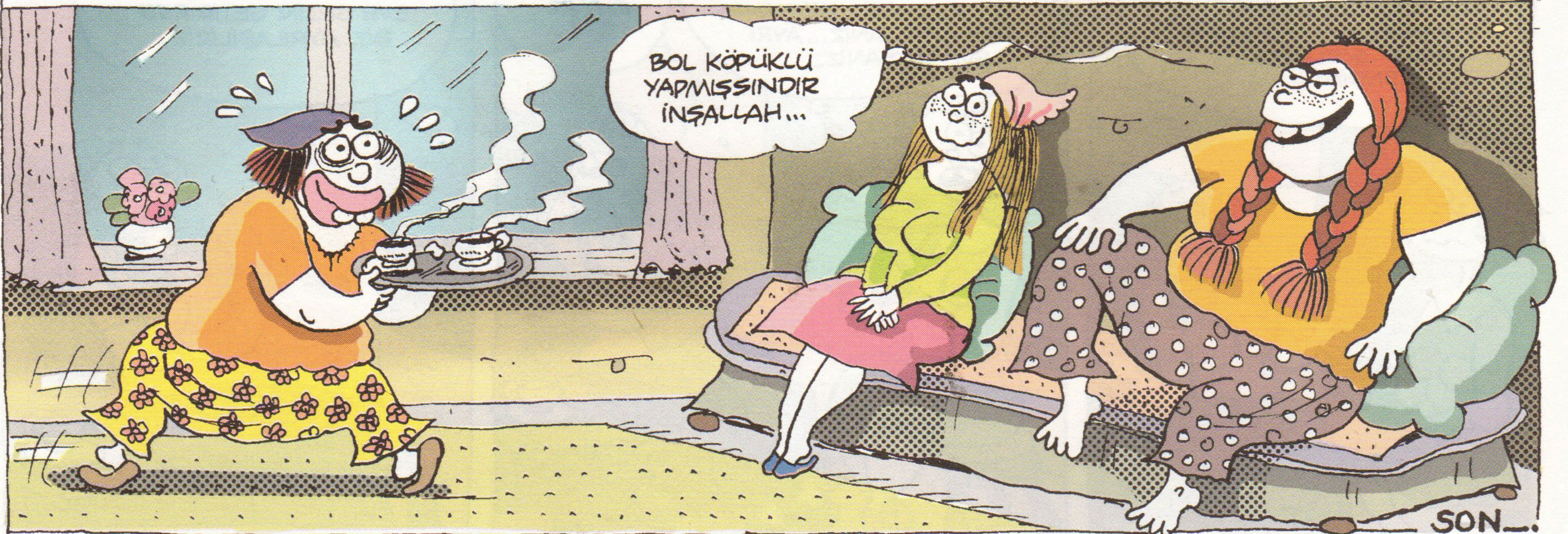

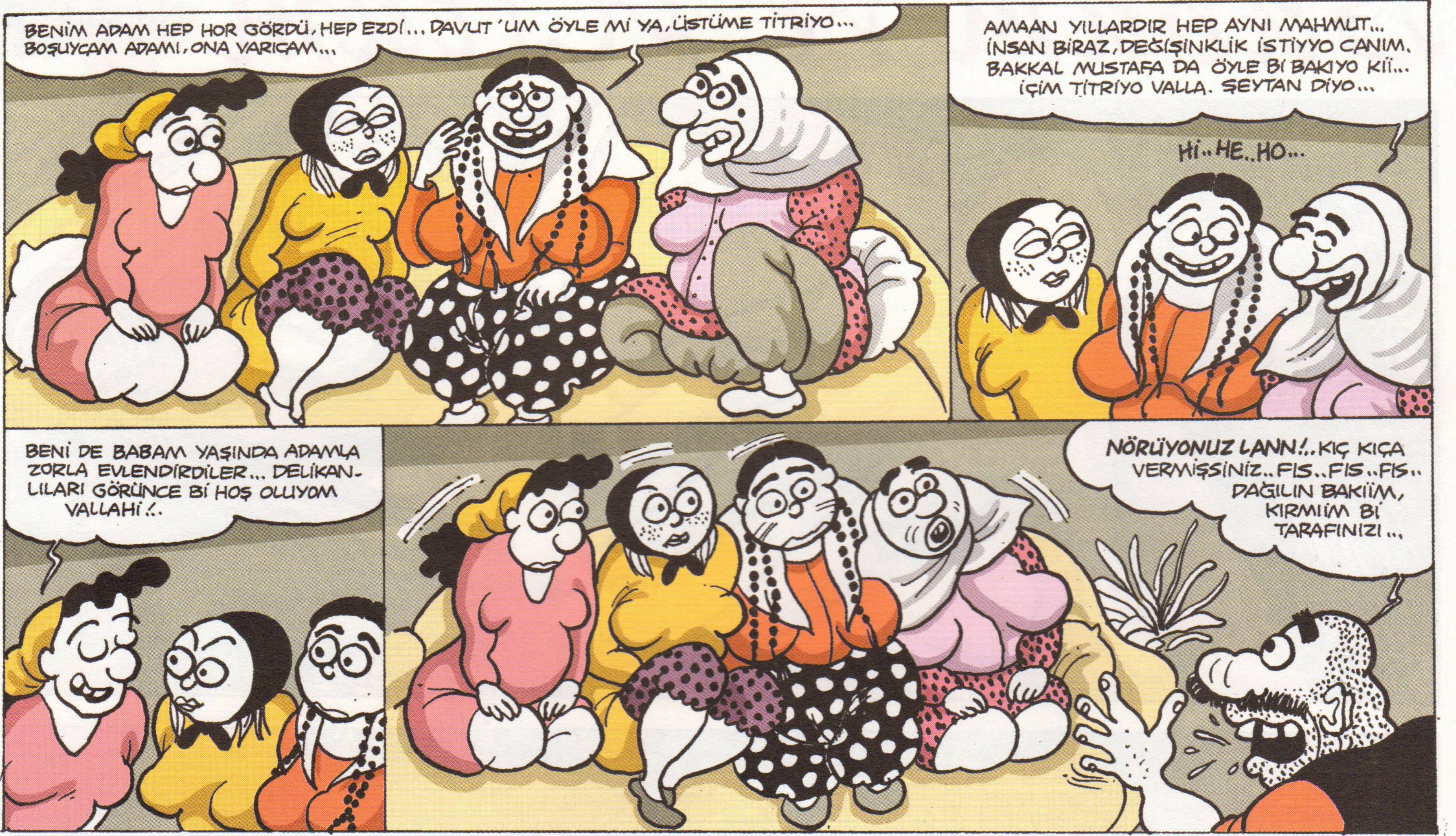

BİZİM ORALARDA DERLER Kİ, MÜBECCEL 'E GELİN OLMAK HUYSUZ BİR KATIRA BİNMEK GİBİDİR... O HUYSUZ KATIRIN DA EHLİLEŞTİĞİNİ GÖRDÜM YA, BUNDAN SONRA HİÇBİR ŞEYE ŞAŞIRMAM ARTIK...

Akşamsefası

ABSÜRTLÜKLER DİYARI

Görsellerle Yaşıyorum ayşe duygu yavuz

ŞAŞIRTICI BENZERLİKLER KUŞAĞI

Bu sayı için şaşırtıcı benzerliklerle olan imtihanın dozajını arttırmaya kasma yoluna gittim. Absürtlükler diyarında absürt benzerliklerin olması pek doğal; ama bazen öyle benzerlikler görüyoruz ki, gen dizilim-inin şahane rastlaşmaları

insana "höhh!" dedirtiyor. Şu aralar herkesin dilinde "Bir Zamanlar Anadolu'da" var. En son bu filmde karşımıza çıkan Taner Birsel'in hat safhada Cem Yılmaz'a benzemesi ya da Cem Yılmaz'ın ona benzemesi nasıl bir genetik örtüşmeye işarettir anlamış değilim. Taner Birsel duruş itibariyle Cem Yılmaz'ın ciddi versiyonu gibi. Yukarıda özellikle güldüğü bir görseli paylaşmak istedim. Adam, iyi de oynuyor; ama gel gelelim sürekli Cem Yılmaz'a link verdirttiğinden aklım karışıyor, adaptasyonum kayıyor yahu!

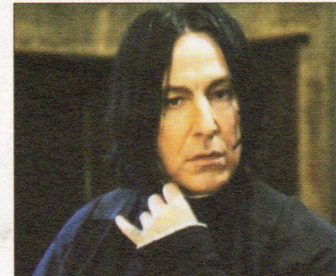
Semiha Yankı diyince artık marş hâline gelen "Seninle Bir Dakika" umutlandırmıyor, bayıyor, üzüyor. Yaratıcılık hanesinde kocaman bir eksiye işaret çakıyor. Bir de Zeynep Dizdar var.

O da cover yapa yapa, orijinal şarkıyı arabeskleştire arabeskleştire beyin kaslarını alarm etkisiyle uyandırıyor. Bu iki hatun kişisi de abla kardeş gibi benzemişler. Onlara Seda Sayan ve Lerzan Mutlu da eklenebilir. İlla bir sarışınlık, illa bir aşırı beyaz dişler, bazı bazı bronzluk... Seksi ve güzel kadın görüntüsü bu mudur anlamadım gitti. Basmakalıp bu benzeşmenin okura katharsis yaşatmasını ümit ediyorum. Al Saba Tümer'i vur ötekine..

Şaşırtıcı benzerliklerin ardı arkası kesilmiyor. Bu kez de Kuşum Aydın ve Harry Potter'daki Severus arasındaki

benzerliğe dikkat çekmek istiyorum. Harry Potter'ın son filmine kazık kadar olmama karşın anne-babamla gittim. İkna kabiliyetimin tavan yapması, ebeveynlerimi gece seansına; hatta filmin üç boyutlu versiyonuna götürmeye yetti. Tabii gerçekçi düşünürsek ikna kabiliyeti zirvası bir yana, bana acıdıklarından da gelmiş olabilirler. Her neyse, filmdeki travmatik olaylardan biri Severus karakterinin çevresinde cereyan ediyordu. Tam "Ahh garibiiiim. Canım Severus. Kaderin böylesine Yeşilçam girsin!" diyecekken annem sessizliği tek boyutlu sesiyle bozdu: "Adama bak, aynı Kuşum Aydın'a benziyor!"Üç boyutlu gözlüklerin baş döndürücülüğü, yerini anacığımın sıcak esprisine bıraktı. Siz de bunun gibi şaşırtıcı benzerlikler yakalarsanız ve üşenmeseniz yollayın, birlikte bakıp şaşıralım.

http://absurtluklerdiyari.blogspot.com/

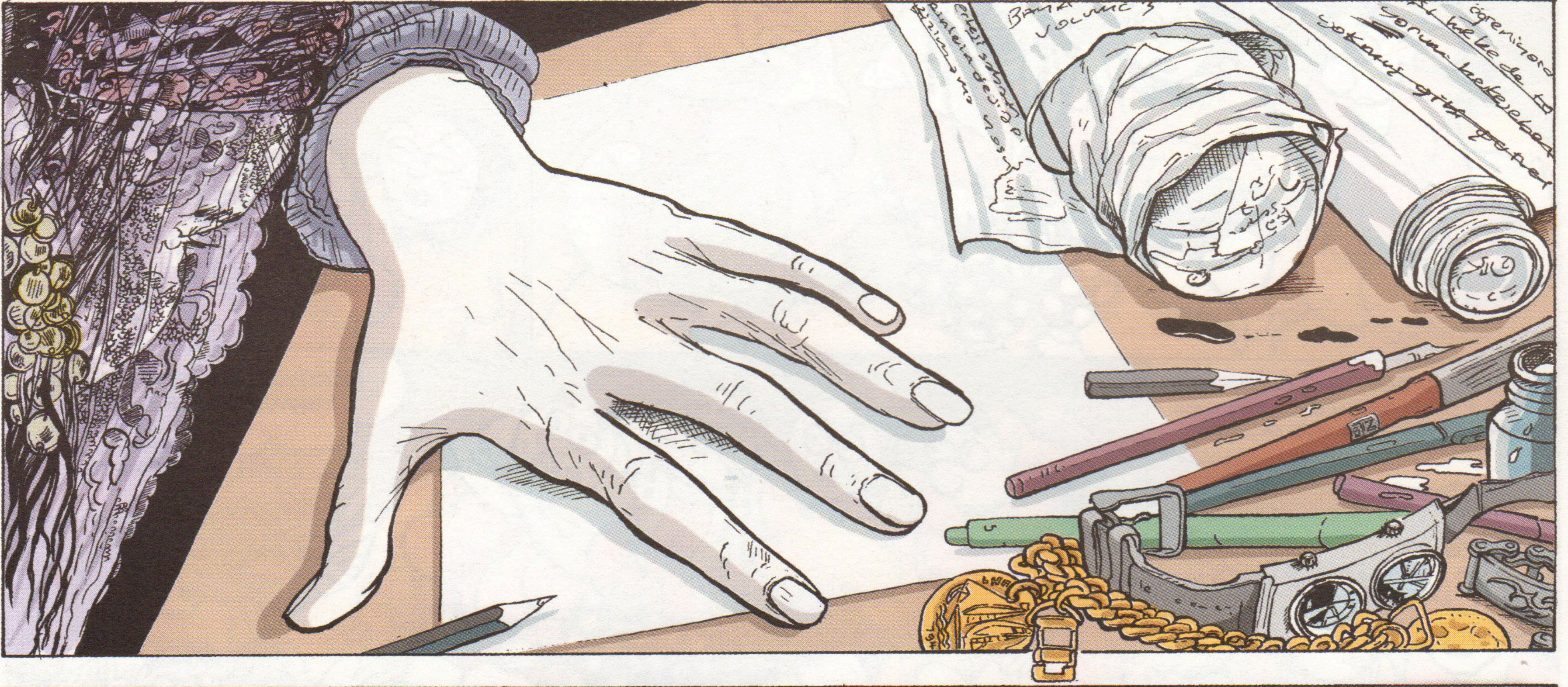
Akşamsefası

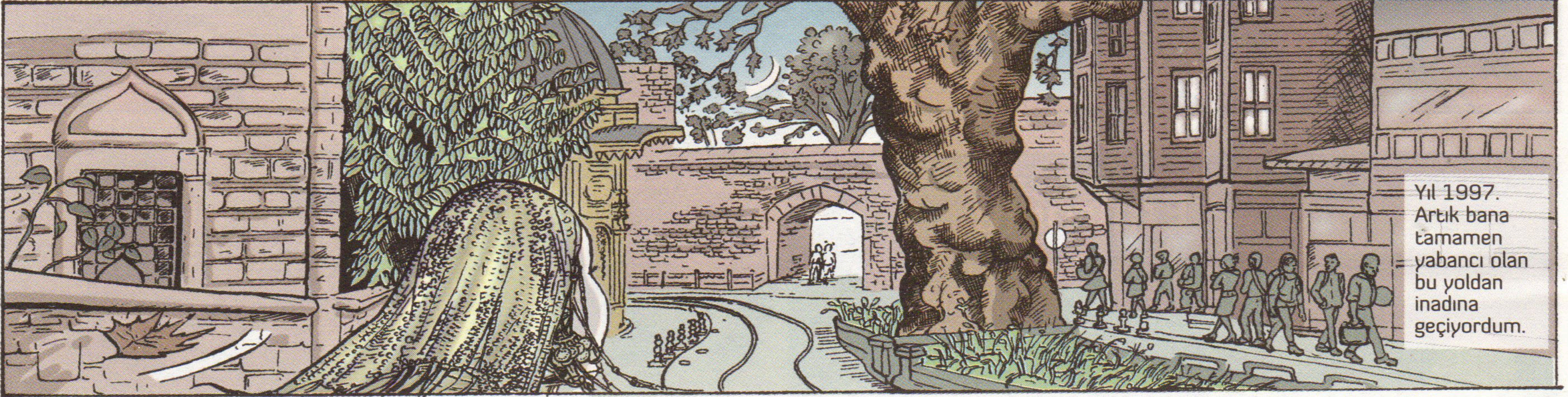
elifnursad@gmail.com

Babam ve Ustam

Elif Nurşad

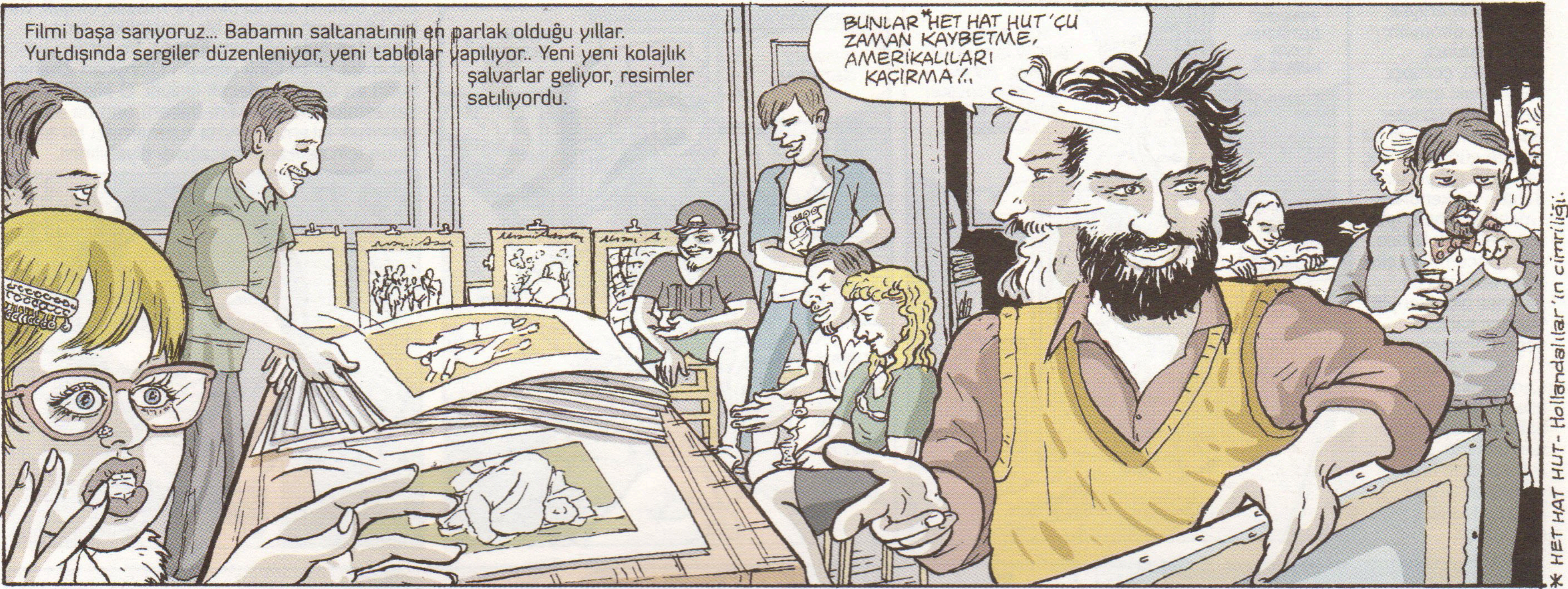

Akşamsefası

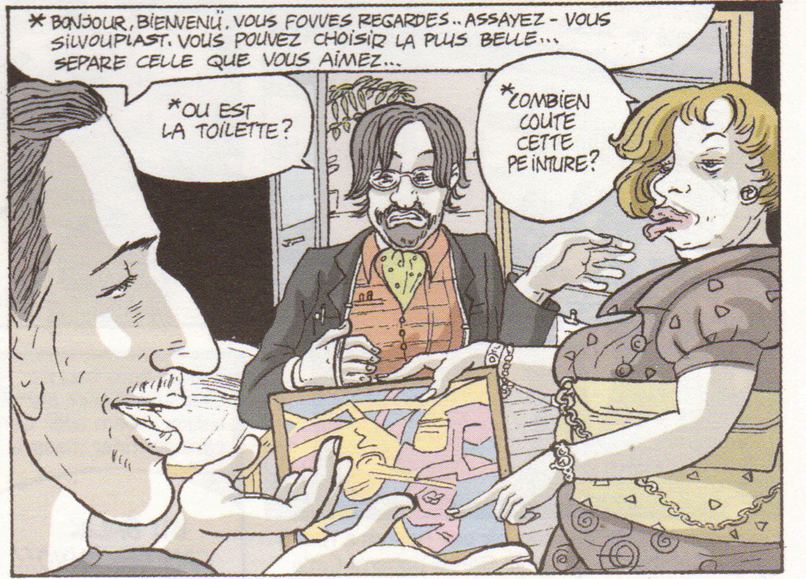
Filmi başa sarıyoruz... Babamın saltanatının en parlak olduğu yıllar. Yurtdışında sergiler düzenleniyor, yeni tablolar yapılıyor.. Yeni yeni kolajlık şalvarlar geliyor, resimler satılıyordu.

Resim pezevengimiz Yüksel Abi Fransızcasını ilerletmişti; artık o da ceylan değil, antilop avlayabiliyordu. İngilizce bilse de hiçbir zaman konuşmayan, küstah Fransızlar onun en iyi avıydı.

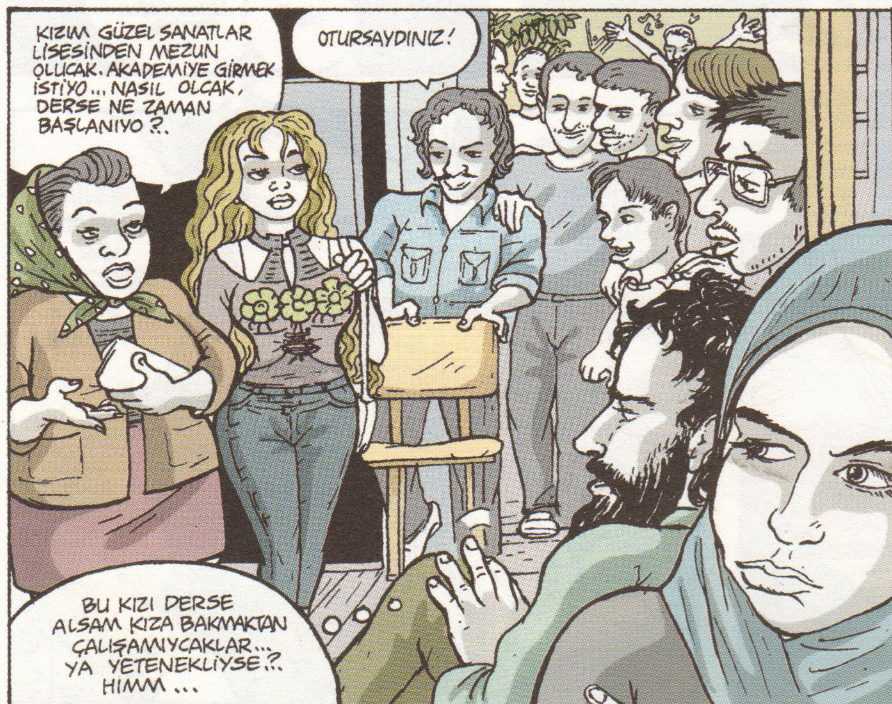

Yeni yeni öğrenciler geliyordu. Yetişenler akademide, yurtdışında yükseliyordu. Ben de artık genç bir kız olmuştum. Babamın öğrencileriyle artık eskisi kadar samimi olamıyordum. Hep beraber akademiye hazırlanıyorduk. Nefes almadan çalışıyorduk. Aralarındaki tek kız bendim ve hep öyle kalmak istiyordum.

Galerimize komşu olarak Tumata müzik grubu taşınmıştı. Müzikle tedavi yapıyorlardı. Sık sık Tumata grubunun müzik üstadı Oktay Bulgu'yla babamın saz-rebap faslını dinlerdik. Tumata grubuyla bu yakınlaşmanın ardından, ikinci bir sünnet vakası yaşayacaktık ileride... Sanki burada enerji bir araya toplanmıştı.

*-MERHABA, HOŞGELDİNİZ. BAKABİLİRSİNİZ. OTURUN LÜTFEN, EN GÜZELİNİ SEÇEBİLİRSİNİZ. BEĞENDİKLERİNİZİ AYIRIN.
-TUVALET NEREDE?
-BU RESİM NE KADAR?

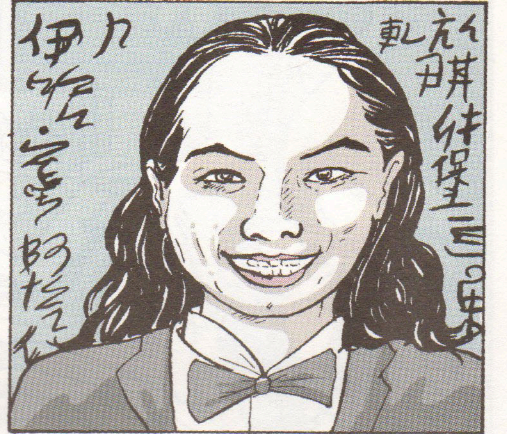
Akşamsefası

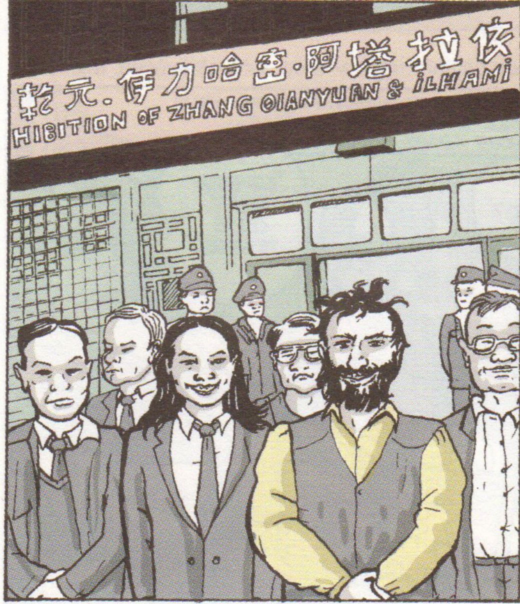
Nasıl bir enerjiyse hiç eksik olmayan; balcı, zeytinci, pekmezci, çorapçı, babamdaki ayarsızlığı fark etmişler olsa gerek... Israrlı bir şekilde günde bir kaç kez gelip gidiyorlardı. Babam da kendisini -mesela annem gibi- engelleyecek kimse olmayınca masa altlarını doldururdu pekmez bidonlarıyla. Sadece satıcılar değil, komşumuz Zeynep Sultan Camisi'nin imamı bile ek iş olarak babama kayınçosunun ballarını, cami avlusundaki kara yemişten cevize kadar kilo kilo satıyordu.

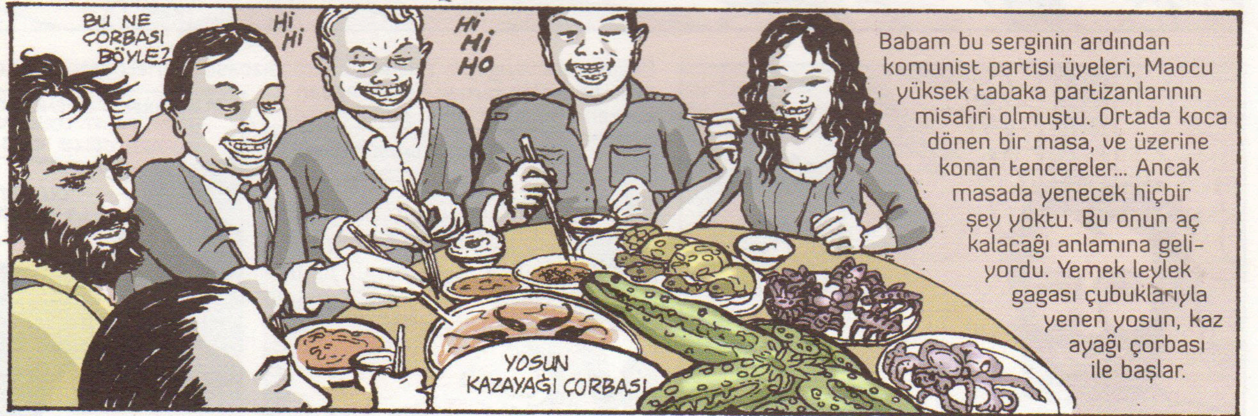

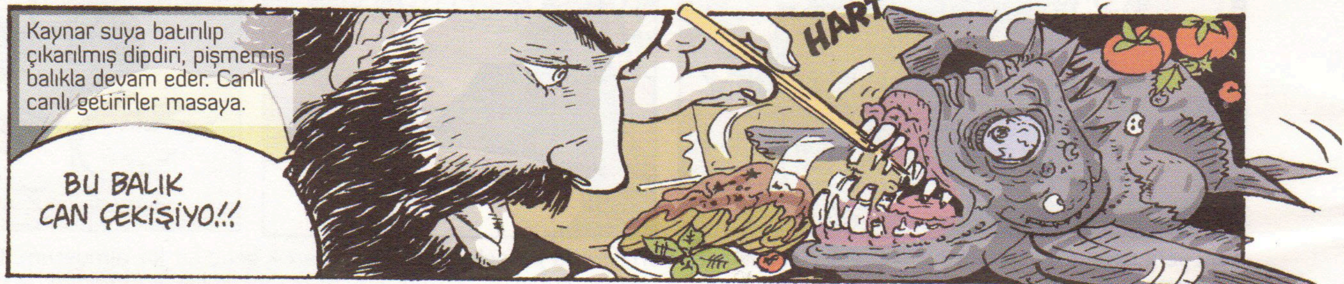
Evet, babam sömürülmeye müsait biriydi. Bu hiç bitmeyen manevi bir zenginlikti, ama dışarıdan öyle görünmüyordu. Ve birden hayatımıza giren Çinli ressam Qianyuan Zhang, bunu en iyi fark edecek kişiydi. O Hirofimi'ye benzemiyordu. Bir kere babam onu da sünnet ettirmek istemişti. Ama tutmamıştı bu sefer. Onun için şeytanın bacağıydı diyebilirim.

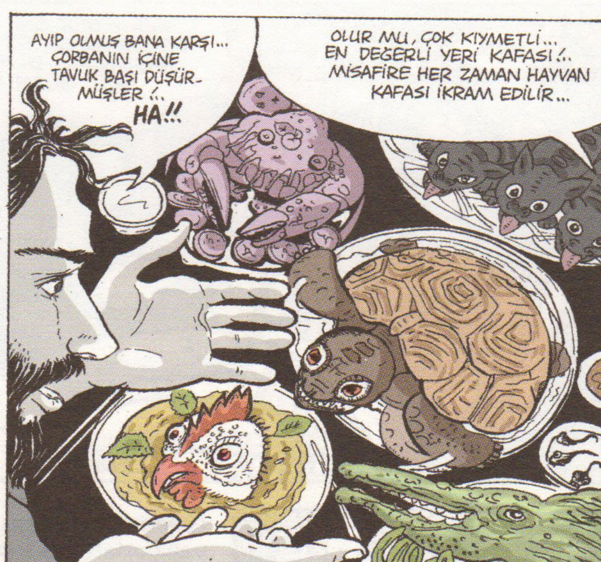

Qianyuan bizimle beraber bir yaz boyunca resim çalıştı. Beraber sergi açtık. Sonra babamı Çin'e götürdü. Babamla Qianyuan Çin'in Susa şehrinde Ahnvi Müzesi'nde sergi açtılar.

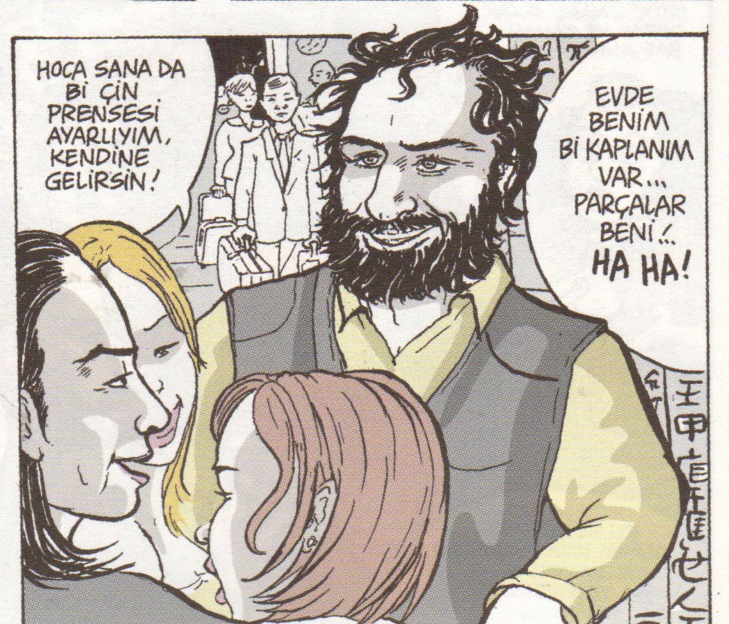

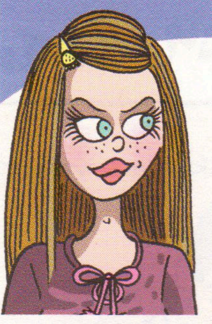
Velhasıl babam Çin gezisinde aç kalmıştı. Bir ara yoğurt yemeği denedi, Türkler yoğurt yiyor diye, süt ürünleri yemiyorlardı. Gelen yoğurdun içinde de kan vardı. Çareyi kaynar su içip soya fasülyesinden yapılmış ekmek yemekte buldu. 20 kilo vermiş, para da tükenmişti. Aklında kalan tek şey Çinliler'e tavuk bacağı ihraç etmekti. Onu da yıllar sonra yaptılar...

Sürecek...

Akşamsefası

İPEK YASALARI

• İnternet çok yavaşsa, beklediğim sayfa bir türlü açılmıyorsa, kapatmaya yeltendiğim an sayfa açılır. Sanki hisseder.
• İlacım bitmiş ve alerjim kudurmuşsa, günlerden pazardır.
• Sevdiğim kediler hovarda çıkar. (Çırçır bu satırları okuyorsan, dön!! Seni affettik)
• Sokaktaki hayvan günlerce aç ve susuz otursa, kimse dönüp bakmaz oralı olmaz. Ben onu beslemeye başladıysam, milletin şikayet damarı kabarır.
• Çizişine hasta olduğum kalem, karaborsaya düşer, zor bulunur.
• Hayvan sevgisinin konuşulduğu bir toplulukta, mutlaka ve mutlaka, yahu insanlar da aç, onlara yardım et diyen bir kıl'a rastlarım.
• Şarjım hep sokağa çıkarken biter.
• Çok güzel çıktığım fotoğraflar hep planlanmadan çekilmiş olanlardır.Ben güzel çıkarım amma ve lakin arka fonda kesin klasımı sarsacak bir obje vardır. (bkz.çamaşır ipindeki don)
• Şemsiye almazsam sel olur, rüzgarlık giymezsem yel eser.
• Orası sıcak olur yeeaa ince giyineyim, lahana gibi olmayayım dediğim orası (ev, kafe vs..) kesin buza keser.
• Her sonbahar, 3 kelin peruk ihtiyacını karşılayacak miktarda saçım dökülür.
• Yeni postacımız gelen postalarımızı komşunun duvarındaki çiviye sıkıştırır. Daha doğrusu sıkıştıramaz. Postamız da sıkışamadığı yerden uçar bu sebeple evin önündeki kaldırım üzerinde sık sık bize gelen zarflar bulurum. (Postacı!! Sana sesleniyorum, sen 3 adım az yürüyeceksin diye benim aşk mektuplarım kaldırımlara düşüyor!!)

Milletin Yasaları

BENGİ ÇELİK YASALARI

• Bir mağazaya girip beğendiğim kıyafeti ne zaman buyuk miktar para yatırarak satın alsam, kesin o kıyafet ertesi hafta ya %40 ya da %60 indirime girer. :(
• Misafirlikte ikram faslı geldiğinde gözlerim parlar. Ama ne kadar çok yemek istesem de herşeyi silip süpürdü demesinler diye tabakta kalan son birkaç parçayı içim gide gide bırakmak zorunda hissederim.
• Ne zaman çok yorgun ya da ellerim dolu vaziyette dolmuşa binsem yer bulamam, ayakta kalırım.
• Günlerce tv izlemem. Bir gün aklım eser açayım bakayım bir derim ve en sevdiğim türde iki program aynı anda farklı kanallarda olur ve ben bir ona bir buna zaplamaktan hiçbirini tam anlamıyla izleyemem.

KEREM ÇİKOĞLU YASALARI

• Ne zaman iş yerinde yemek yesem aynı yemeği akşam evde de yapılmış bulurum.
• Beyazıt tarafına gideceğim zaman Bakırköy otobüsü gelir beklerim. Bakırköye gideceğim zamanda ilk önce Beyazıt otobüsü gelir gene beklerim.
• İş yerinde saatlerce iş gelmez geldiği zamanda üst üstüne gelir
• Tatildeyken mutlaka son gün hava bulutlu yada yağışlı olur son günüm berbat olur.
• Anneme haber vermediğim her akşam yemeğinde sevmediğim yemek olur.
• Tuvalete ne zaman girmeye niyetlensem ev iş farketmez mutlaka benden önce davranırlar ve beklemek zorunda kalırım.
• Ne zaman bir kızla beraber olsam başkaları da ortaya çıkar ama kimse yokken kimse bakmaz :P
• İnternetten ne zaman dizi izlesem mutlaka bir sorun çıkar ve sayfayı yenilemek zorunda kalırım.
• Canım sıkılıp birilerini arasam % 100 kimseye ulaşamam.
• Birileri ile buluşmak istediğim zaman mutlaka geçiştirirler ama ne zaman benim işim olsa görüşmek isterler.

MİNE ACAR YASALARI

Merhaba benim yasalarımda şunlar sinir bozucular evet farkındayım...

• Bir yere davetli olmadığım zamanlar saçım mükemmel olur ama bir yere davetli olduğum zaman o saçımı asla güzel yapamam bu bir gerçek.
• Rimelim en olmadık zamanda kaybolur.
• Ne zaman bakkala gitsem sevdiğim çocuk oradadır. Beni mi gözlüyor arkadaş bilemem.
• Bir arkadaşımı beklerken bana yalan söylemesi hep çok az kalmıştır gelmesine zaten ama yarım saatte zor gelir.
• Çips yerken mutlakaa telefonum çalar veya msj gelir butun çipslerimi ablam yer.
• Ne zaman televizyon izlemek istese canım asla izleyemem çünkü benden önce kurulmuştur herkes o televizyonun başına.
• Dışarı çıkacagım zaman giyeceğim kıyafet kirlide olur yıkanmasına ve kurumasına zamanım yoktur.
• Bütün gün ders çalışırım 5 dk bilgisayara oturururm annem bütün gün odama girmezken tam bilgisayarı açtıgımda girer ve beni bilgisayarımla beraber görür ve agzından şu laflar dökülü "Sinirimi bozma benim kapat artık şu bilgisayarı onunla mı geldin dünyaya ders çalış ben kazanmiicam üniversiteyi ben mi gircem sınava kalk çabuk" ama asla o bilgisayar kapanmaz :D
İyi günler :)

FATİH DAĞDELEN YASALARI

Sayılarımla,
Bir erkek olarak benim de yasalarım var, yayınlanır mı yayınlanmaz mı bilmem ama yinede içimden gelen inanılmaz ses yaz dedi. Ya şimdi ya hiç tarzı bi ses.
• Sadece markete gideceğim deyip inşaat amelesi gibi çıkarım evden ve sevdiğim kız oradadır.
• "Bu yıl adam gibi dersi dinleyip not alacağım" derim her yıl okul açılışında ve yalnızca bir hafta sürer bu.
• Kız arkadaşım evdeyse sifonu çekerim ve akan suyla aynı anda işerim. İşerken ki şırr sesi çok ayıp gelir bana.
• Ne zaman heycanlar içinde bir mesaj beklesem, sağolsun iletişim şirketim kursağıma ot tıkıyor.

AYŞEN TANRIKULU YASALARI

• Okula giderken hergün müfettiş gelecek diye yanıma bütün evrakları alırım, müfettiş gelmez, bir gün almam, o gün müfettiş gelir.
• Çekirdek yerken, ağzıma acı çekirdek gelir, onun tadını alsın diye başka bir çekirdek yerim, o da acı çıkar.
• Şam fıstığı yerken, kabuğu açılmamış fıstığı ne yapar eder kırarım, içi boş çıkar.
• Hep uzun boylulara aşık olurum, ama o beni beğenmez, benden kısalar peşimi bırakmaz.

Sevgiler, siz de kendi yasanalarını yazın, millet! - ipek@leman.com.tr

Akşamsefası

AŞI ZAMANI

gbatur@gmail.com

AŞI; Bulaşıcı hastalığa yol açan mikroplar öldürülerek ya da zayıflatılarak hazırlanır...

Uygulanan kişi o hastalığa karşı bağışıklık kazanmış olur. Aşı olmaya doğduktan hemen sonra başlanır...

AŞI TAKVİMİ:
BCG (Tüberküloz, Menenjit)

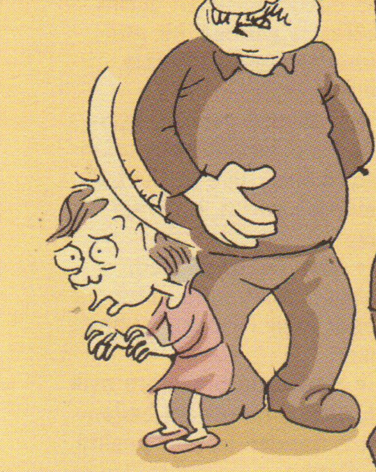

Kimi aşıların ise, grip aşısı gibi her dönem tekrarlanması icabeder. Çünkü mikrop, grip virüsü gibi her seferinde mutasyona uğrayıp kılık değiştirir ve sizin aşıyla bir önceki mikroba karşı kazandığınız bağışıklık, bir sonrakinde fayda sağlamaz.

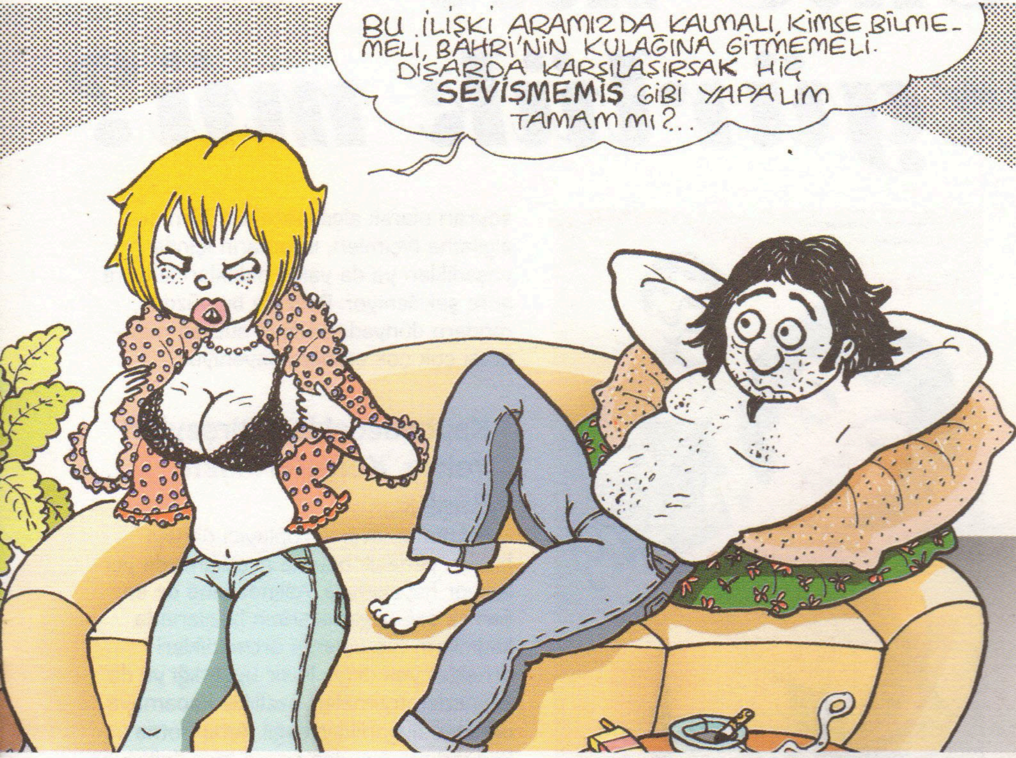
En iyisi... bu tür mikroplara karşı doğal yollardan akıl, fikir, irade, karete, bayıltıcı sprey ve çelik kapı gücümüzü arttırmak ve bizi hasta edecek kişi, durum ve ortamlardan uzak durmaktır.

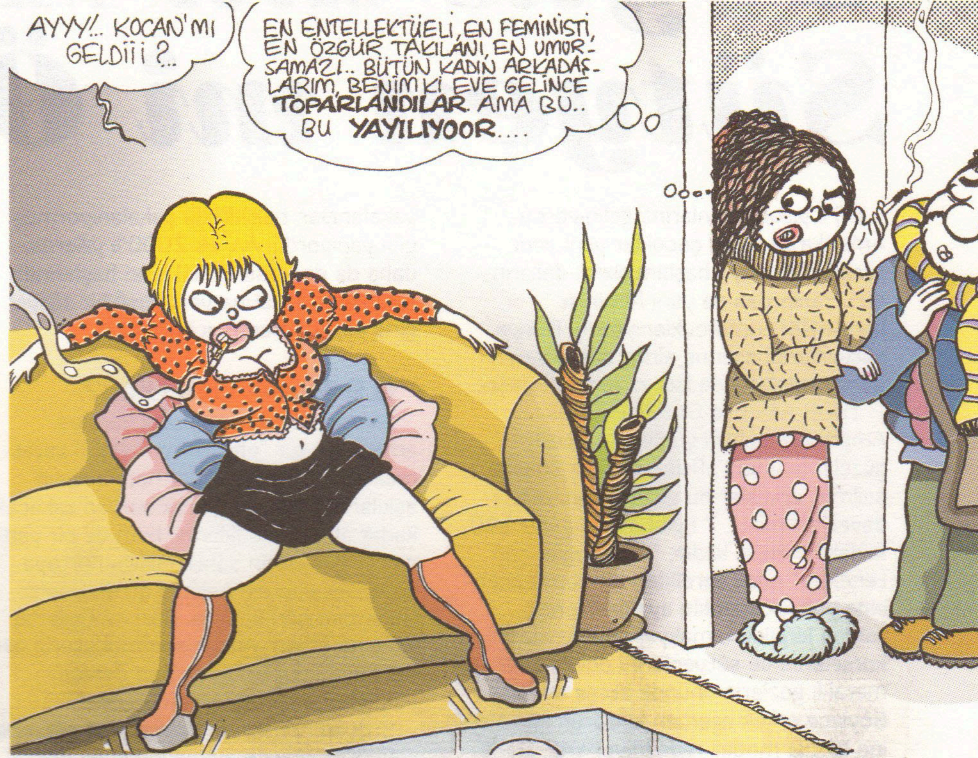
Sağlıcakla kalın, Sağlam kalın...

Akşamsefası

Kötü Kız

rainize erer

TBMM ve 2'nin 1'inin izinde...

"Bütün bildiklerini taşınabilir belleğe kopyala, emin bir yere koy. Hard diski formatla, farklı bir sürüm yükle" demiştim kendi kendime meclise ilk adım attığım gün. Ne doğru tespitmiş.

Mecliste süreçler çok farklı akıyor sevgili Bayan Yanı okurları. Öyle karmaşık bir matematiği var ki, ancak 1 yasama döneminde hakim olabilirim gibi geliyor.

Yeni vekiller mini mini birler gibiyiz. Çalışkan ikiler ha bire önerge veriyor. Tembel üçler pek ortada görünmüyor. Misafir dörtler, 4 yılı kolluyor olmalı. Kapı dışarı beşler bahçede sigarada. Kalanların kim olduğunu sizin hayal gücünüze bırakıyorum: Altınımızı çalan altılar, yemeğimizi yiyen yediler, sekseğimizi silen sekizler. Ha bi de fahri doktor olan dokuzlar var. Onlar mı? Onlar odaya konanlar. Hiç gitmeyenler...

Meclisin Matematiği...

Öğrenecek o kadar çok şey var ki! Önce yoklama. Parmak iziyle katılmak için 3 dakika süre var. 180 sn'den geri sayım başladığında hangisi

işaret parmağı, hangisi orta, hangisi serçe, insan bildiğini unutuyor. 3 dakika içerisinde, pek net görünmeyen ekrana şifre gir, parmak seç, bastır, olmadı, bi daha, yine olmadı,

başka parmak seç... O ne "işlem süreniz dolmuştur" Eee yok mu sayılıcam? Neyse ki eski metotlar var. Pembe yoklama kağıtları dolaşıyor. Zaten yoklamaya katılıp katılmamak da meclis matematiğine dahil. Bu konuya hiç girmeyelim, pek karmaşık.

Öyle ha deyince konuşma yok. Ya önceden bildirilecek, ya da yine şifre- parmak izi metoduyla söz istenecek. Sıra ya gelecek ya gelmeyecek. Yerinden bağırmak da ciğer istiyor.

Gelelim sürelere... 1 dakika, 5 dakika, 10 dakika, 20 dakika gibi konuşma hakları var. Biraz karışık. Benim gibi televizyon haberciliği yapmış birine "20 dakika konuş" deseler, "o kadar ne konuşayım?" derim. 20 dakikalık haber bültenine tam 15 haber girer, bilemedin en ağdalısından 10 tane girsin, 20 dakika konuşmayı -eğer konuşan parti lideri değil isedinleyen de çok az zaten. Eğer insan 5 dakikada derdini anlatamıyorsa, 20 dakikada boğulur gider. Zaten öyle de oluyor. 20 dakikada mikrofonun sesi kesilince konuşan boğulmuş gibi oluyor.

Bir de laf atmalarla başlayan arbede var ki, bunları 10 dakikalık aralar takip ediyor. Meclis idare amirlerinin araştırma önergelerini uzun uzun okuması ise çok zaman alıyor. Monoton bir ses tonu, görsellik yok, herkes sohbette, tabletler önlerde, telefonlar gırla... Halbuki yazılı verseler olur.

Meclis salonunda su içmek yasak. Şişemi masada gören kavas aceleyle gelip ikaz etti. Yani boğazınıza bir şey kaçsa, kavası çağırana, o da size su bulup getirene kadar iş işten geçer. Sebebini sordum, "milletvekilleri suyu birbirlerine atmasınlar diye heralde" dedi biri. "Yok artık!" demişim, ama gözümün önüne de seneler öncesinin o ünlü kürsüden su fırlatma sahnesi geldi.

TBMM'nin kuralı kaidesini tam özümseyene kadar, bari bildiğim işi yapıp araziye çıkayım dedim. Vatandaşın durumu nedir? Hayatından memnun 2 kişiden 1'inin izini süreyim.

Şu "Bayanlar" İyi de "Kadınlar" Başa Bela!

Kendimi önce Kürecik'te buldum. Nükleer kalkan konusu... Giderken birileri "yok yahu, Kürecikliler bu işe karşı değil, vatanı savunmak adına diyorlar" diye kulağıma fısıldamıştı. Pek aklıma yatmadı. Haklıymışım da! Ellerinde dövizleriyle tam 3,5 km. tırmandılar, aynı yolu indiler. Kimler mi? Kürecikli nineler, dedeler... Özellikle de kadınlar kucaklarında, sırtlarında çocuklarıyla. Sonra şöyle bir deyim öğrendim: "Malatya kayısısıyla ünlüdür. Kürecik ise devrimcisiyle". Devrimcileri gördüm ama 2'nin 1'ini göremedim.

Oradan Tortum, Bağbaşı'na geçtim. Yine kadınlar bela olmuş jandarmanın, polisin başına. "Köyümüzü toprağımızı, suyumuzu, doğamızı koruyalım" diye... Vaayyy demek öyle, bir dayak, bir kötek. Köyün yüzde 90'ı sanık. Gelsin "işe engel olmak"tan tazminatlar. Yetmez ama hergün 15 km öteye karakola geleceksin, imzaya! Öyle ya, 80'lik nineler kaçabilir. Bir de Leyla var 17'lik; "suça sürüklenen çocuk". Hakim ona ibretlik ceza vermiş: "Hiçbir HES eylemine katılanla görüşmeme cezası". Yani babaannesi, amcası, aynı evde yaşadıkları. Eh hakim bey, bari biraz yaratıcı olup "HES'lerin Türkiye ekonomisine katkısı hakkında bir kompozisyon yaz" diye ceza verseydin de bir

anlamı olsaydı! Tortum'da da 2'nin 1'ini bulamayıp döndüm. Pardon, bir tane vardı, o da istifa etti.

Doğudan batıya, 2'nin 1'inin izini sürerken elde dosyalar birikmeye başladı. Neyi tutsam elimde kaldı. Yurttan insan hakkı ihlalleri, kayıplar, faili meçhuller, yaşam hakkı ihlalleri, Erzurum'da, Artvin'de, Antalya'da daha birçok yerde HES mağdurları, Kürecik'te kalkan mağdurları, Kaz Dağları'nda altın madeni mağdurları, İstanbul'da kentsel dönüşüm, kentsel yenileme mağdurları, soylulaştırma garabeti, Kırıkkale'de ve daha birçok ilde cezaevi koşulları, gardiyanların özlük hakları...

Affedersiniz Ayı !

Kırıkkale F tipi cezaevine gittiğimi duyan HAYTAP (Hayvan Hakları Federasyonu) benden Kırıkkale'deki bir hayvanat bahçesinde iddia edilen kötü koşullara bakmamı rica etti. Söylenene göre hayvanların durumu kötüydü, bir de felçli ayı vardı içeride.

Keskin'de bir piknik alanıydı hayvanat bahçesi denen. Zaten dış görünüşten durum belliydi. Kapıdan girişte birkaç vatandaş mangal yapıyordu. Geldiğimizi görünce içeriye haber verdiler. İçeriden "girmek yasak" mesajı gelmiş. "Kardeşim ne var içeride?" dedim. "Valla hanfendi, bir deve var, bir de affedersiniz ayı var" dedi. "Affetmeyiz kardeşim, piknik alanında ayının ne işi var" diyecektim ama yetkili yok. "Ben girerim milletvekiliyim" dedim. Epey bir uğraştan sonra gelen veteriner "Giremezsiniz ayıyı uyutuyoruz, girerseniz gürültü olur, uyanır" dedi. Girerdin girmezdin, girdik...

Yazları "Aaa bak çocuğum deve, bu da neymiş ayı, ayy ayyy tavuskuşları da mı varmış... " diye mangala meze edilen hayvanların, piknik mevsimi bitince iskeletleri çıkmış görüntüleri. Güzelim av köpekleri kuru ekmek kemiriyor.

Ayıya Bursa'daki ayı rehabilitasyon merkezi sahip çıktı. Gerisine de biz sahip çıkacağız. Eeee onca dosya arasında, tabii dostlara da yer olacak...

Akşamsefası

aksoyezgi@gmail.com

ezgi aksoy

Göğüs mü Meme mi? Sütyen mi Özgürlük mü?

60'lı yılların sonlarına geliniyordu. Amerika'da çiçek çocuklar yeni yeni sürgün vermeye başlamışlardı dallarından. Yanlardan da yeni feminist hareketler tomurcuklanıyordu. Dünya, sütyenlerini ellerine almış ateşe veren genç kadınlarla da işte o zaman tanıştı.

1968 Amerika Güzelinin (Miss America) seçildiği günlerdi. Üstelik güzelin boy boy afişleri pekçok sokağa asılmış, erkekler bu güzelliği onamaya davet edilmişti. 7 Eylül 1968 günü 100 kadar feminist kadın, "özgürlüğün çöp tenekesi" adını verdikleri bir çöp tenekesine yüksek topuklu ayakkabılarını, takma kirpikleri, makyaj malzemelerini, korselerini ve sütyenlerini doldurdular ve meraklı gözlerin önünde ateşe verdiler. Böylece erkek egemen kültürün kendilerine biçtiği modeli reddediyorlardı. Daha sonradan pekçok yerde tekrarlanan sütyen yakma eylemlerinin bir medya miti olduğu, aslında hiç sütyen yakılmadığı ve bu söylentileri medyanın çıkarıp yaydığı iddia edildi. Ancak o gün orada olan pekçok kişinin anlattıkları, olayın gerçek olduğunu aktarıyordu.

"Sütyen yakma eylemi" adıyla tarihe geçen bu olay, Amerika'da büyük bir kamuoyu oluşturdu. Sütyen denen iç giysisini yakından sadece eşlerinin üzerinde görebilmiş olan muhafazakar adamlar, sütyenlerini Amerika bayrağını saklar gibi özenle saklayan narin hanımefendiler şaşkınlıkla izliyordu olanları. Televizyonlar ve gazeteler sütyen yakma eyleminden bahsediyordu. Sütyen denen iç giysisinin varoluşu da sorgulanmaya başlanmıştı böylelikle. Oysa kız çocukları analarının karnından sütyenle doğmuyordu...

70'li yıllar zaten kapının ardında bekliyordu. 70'lere gelindiğinde Amerika başta olmak üzere, dünyanın pekçok farklı ülkesinde kadınlar sütyen takmamaya başladı. Sütyensiz gezmek, özellikle de asi genç kadınlar arasında bir akıma, bir modaya dönüşmüştü. Yaz – kış ayırmadan, kazakların ya da t-shirt'lerin içine giyilmeyen sütyenler bu sefer bir başka krize yol açtı; meme ucu krizine. Meme ucu da kadını metalaştırmak için kullanılabilir miydi? Böylece 60'larda sütyen yakan feministler, bu sefer meme ucuna gözünü dikmiş adamları aldılar mercek altına. Zira sütyen takmayan kadınlar "hafif kadın" olarak değerlendiriliyor ve erkeklere kolay lokma olarak gözüküyordu. Feministler şimdi de sütyeni savunuyordu. 70'lerin ortalarından itibaren, meme ucu meselesi yüzünden pekçok kadın, eski dost sütyene dönüş yaptı. Üstelik 70'li yıllarda sütyen üreticileri cukkalarını doldurdular. Zira pekçok farklı isteğe hitap eden sütyenler seri halde üretilmeye başlandı. Amerika ve de İngiltere'de sütyen üreticiliği çok önemli bir endüstri halini aldı. Böylece özellikle 40'lı ve 50'li yıllara damgasını vuran "füze başlıklı sütyenler" tarih sahnesinden silindi.

Yıllar geçtikçe sütyen yakan kadınlar mite, şehir efsanesine dönüştü. Sütyensizlik unutuldu. Sütyensiz gezenler sadece bazı aktristlerdi. Bazıları yakalanıyor, bazıları da yakalanıyormuş gibi yapıyordu. Ancak 2000'li yıllarda, daha da doğrusu 2010'ların başlarında kadınların hayatına yeni nesil bir sütyen giriş yaptı; "meme uçlu sütyen".

0.9 Meme Ucu Olan?

Meme uçlu sütyenin asıl varoluş amacı, bir tür "photoshop" etkisi yaratmaktır. Böylece kadınlar hem sütyen askılarını ortaya koyarak sütyen takacak kadar ahlaklı olduklarını, hem de bir yandan göğüslerinin sahte dikliğini ortaya koyabileceklerdir. Aslında bu sütyenler 90'lardan beri satışta. Bazı modellerse 70'lerden beri. Ancak son modellerin asıl özelliği meme uçlarının son derece yukarılarda bir yerlerde olması...

Sütyen üreticileri, meme uçlu sütyenin geleceğin sütyeni olduğunu iddia ediyor. Üstelik meme uçlu sütyen, her türlü abzürt yeniliği büyük bir huşu ile karşılayan Uzak Doğu ülkelerinde bir fenomene dönüşmüş bile. Çin televizyonlarında pekçok çıtı pıtı genç kadın sunucunun bu sütyenlerle ekran karşısına geçtiği tespit edilmiş, internet sitelerinde paylaşılıyor. Lakin tayt meselesinde olduğu gibi, kadınlar önce "ben giymem o saçma şeyi" diyecek, ardından da kapış kapış alacak mı belli değil. Bu sorunun cevabı, gene bir neslin "ahlak" ayarları ile oynayacak ve gene bir nesil, meme adlı organın ahlak üzerindeki etkisini tartışacak. Zira memeleri sütyene sokan asıl sebep yaratılan ahlak olgusu idi. Oysa dünya üzerinde memelerin özgürce yaşadığı yerler de var.

Nudizm – Çıplaklık – Meme Ucu

Amerika kıtası keşfedildikten sonra Amerika'ya ayak basan ilk conquistador'lar (kafişler), onları karşılayan cıbıl yerlileri görünce, akıllarından ilk geçen bu insanların "vahşi" ve de "ilkel" oldukları oldu. Yerli kabilelerin ne hayat felsefelerine aldırış ettiler, ne de yaşayış biçimlerine saygı gösterdiler. Yerli kızların çıplak memelerine kaçamak bakışlar atsalar da, genel olarak bu varoluş biçimini hiç tasvip etmiyorlardı. Zaten bu bakışları, kıtanın da kaderini belirlemişti.

Modern insan için çıplak yerlileri ilkel olarak nitelemek çok yaygın bir yaklaşımdır. Amerika'da yapılan bu yaftalama, daha önceleri Afrika'da da, Asya'da da yapılmıştır üstelik. Ancak modern adamın gözden kaçırdığı nokta, "ahlakın ve estetiğin göreliliği"dir.

Bazı Afrika kabileleri için sarkık memeler, dik memelere göre çok daha makbuldür. Bazı Brezilya kabileleri de memenin en küçüğünü sever. Üstelik bu kabileler arasında zamana ayak uydurup giyinen, memelerini örten kadınlar da var. Ancak özellikle yaşlı kabile kadınları bu modaya uymuyor ve giyinmeyi "ayıp" bulduklarını açıkça dile getiriyorlar.

Modern dünyanın "köklerimize dönelim" akımlarından olan nudism de, çıplaklığı erotizmden ayırıyor. Doğada özgürce ve çıplak olarak varolmanın her koşulda erotik olmadığı, öyle anlaşılmaması gerektiği önermesi ile yola çıkıyor.

"Tamamen çıplak bir kadın mı daha seksidir, yoksa mini kırmızı elbisesi, yüksek topuklu ayakkabıları ve olanca göğüs dekoltesi ile salınarak yürüyen bir kadın mı?" diye kime sorsak, sanıyorum sorduklarımızın neredeyse tamamından aynı yanıtı alırız. İlkelde yaşayan bir adamla şehirde yaşayan bir adam için meme ucu beynin aynı noktasında yankılanmayabilir. Üstelik o kırmızı elbiseli kadın, Amazon Ormanlarında büyük ihtimalle gülünç bir soytarı olarak algılanacaktır. Tüm bu algılama biçimleri, insanların içinde yaşadıkları ya da yakın oldukları kültüre göre şekilleniyor. Belki de bu yüzden, modern dünyada kadının sütyen macerası çok çok eskilere dayanıyor.

Kaybedecekleri Birşeyleri Yoktu, Korselerinden Başka...

Örtünme, avcı – toplayıcı olmayı bırakıp yerleşik hayata geçtiğimizde yerleşiyor hayatımıza. Aslında yine de en ileri ilk çağ uygarlıklarının bazılarında kadınların memelerini örtmedikleri örnekler yok değil. Mısır uygarlığı ya da Sümerler, memeleri özellikle kapamaya uğraşan uygarlıklar değil. Ama Roma İmparatorluğu'ndan sonra işler değişiyor biraz. Ancak gerçek anlamda kadınların meme eziyeti, ortaçağ ile başlar.

Karanlık çağlarda Avrupa'da kadınların göğüs bölgesini belirginleştirecek giysiler giymesi hoş karşılanmadığı gibi, cezalandırıldı. Bu yüzden kadınlar memelerini sıkı sıkı sarar, üzerine boyna kadar kapalı gömlekler giyer ve bağırlarını iyice saklamak için bol eşarplar ya da salkımlı kolyeler takarlardı. Tıp ilerlemiş olsaydı, belki de memeler tümden aldırılabilirdi. Zira yaygın bir algı ile kadınlar, şeytanın uşakları olarak mimlenmişlerdi. Memeler de bu şeytani kadınların silahları oluyordu elbette. Memeleri nispeten belli eden giysilerle dolaşan pekçok kadın, cadı olduğu gerekçesi ile yakılmıştır. Bu tür bilgilere Avrupa cadı davaları kayıtlarında ulaşmak mümkün. Meme adlı organa kibarlaştırmak adına "göğüs" lakabının takılması da bu yıllarda başlıyor gene. Oysa göğüs, boyundan meme altına kadar uzanan o geniş alanı niteleyen bir kelimedir.

Rönesanstan sonra kadınların hayatına "yenilik" adı altında bir başka kafes girdi; korseler. 15. Yüzyılın ortalarında rastlanmaya başlanan, ancak asıl çıkışını 16. yüzyıldan sonra yapan korseler; beli sarıp inceltmek, sırtı dikleştirmek, göğüsleri yukarı çekmek ve kaldırmak için giyiliyordu. "Kum saati" tabir edilen vücut çizgilerini ortaya çıkarmak asıl amaçtı. Beden arkadan korse boyunca uzanan iplerle sıkıştırılır ve vücut bardağın şeklini alan su misali korseye uydurulurdu. Kadınların baston yutmuş gibi yürüyor olmaları, canlarının yanıyor olması kimsenin umrunda bile değildi.

17. Yüzyılda giyilen korseler öylesine sıkılaşmıştı ki, kadınların nefes almakta zorlandıkları için bayıldıkları, günlük işlerini yerine getiremedikleri ya da yürümekte zorluk çektikleri bilinir. Hatta bazı aşırı kullanımlarda korseler bedene kalıcı hasarlar veriyordu. 17. Yüzyılda ince bel ve yukarıda meme sevdasına kapılan bazı kadınların vücutlarındaki deformasyon ağır boyutlara geldiğinden, bu kadınlar korse giymeden yaşayamıyorlardı. Korseleri çıkardıklarında müthiş ağrılar ve şekil bozuklukları yüzünden hareket zorlukları peyda oluyordu.

16. ve 17. Yüzyılda giyilen korselerle birlikte "göğüs dekoltesi" de moda oldu. Tarihi filmlere meraklı iseniz ve 17. yüzyıl

YAŞAM KOÇU AFET ABLA

feyhan güver

Fransası'nda geçen bir film izlediyseniz hatırlarsınız; bele oturan korseler sımsıkı bağlanmış, memeler korselerin üstünden kaçarcasına pörtlemiştir. Üstelik memeleri incecik bir tülden başka da birşey örtmez. Memelerin yarısından fazlası dışarıda arz-ı endam etmektedir. O narin hanımefendiler, o güzide moda tutsakları nefes aldıkça da, bir aşağı bir yukarı nazik ve yavaşça iner kalkarlar. Kadınların bu paketlenmiş yılbaşı şekeri gibi halleri, o zamanın algısında müthiş görünüyordur eminim. Lakin giyene verdiği rahatsızlık artık saklanamaz hale geldiğinde korseler de küçüldü. Belden bir karış yukarı çıktılar. 18. Yüzyılda kadınlar modern sütyen formuna daha yakın, daha kısa korseler giymeye başladır. Ancak esas devrim, 19. yüzyılda gedi.

Sanayi devrimi ile "meme destekleyicisi" adı altında günümüz sütyenlerinin atası piyasaya sürüldü. Korselere göre çok daha kolay kullanımlı, çok daha rahat ve çok daha sağlıklıydı. İlginç olan, bu yeni tip meme destekleyicileri giyen kadınlar, ilk önce erkekler tarafından çıkarılan mecmualarda alay konusu oldu. Bir nevi erkek olmaya özenmekle suçlanıyor ve yayınlanan karikatürlerde kadınların "yakında pantolon bile giyebileceği" haber veriliyordu.

I. ve II. Dünya Savaşları, beraberinde büyük zorluklar, yokluklar getirdi. Kadınların ne o sımsıkı korselerle salınacak boş vakitleri, ne de o birer işçilik harikası kafeslere verecek paraları vardı. Fabrikalarda çalışmaları gerekiyordu; korselerle bırakın çalışmayı, hareket dahi edemiyorlardı. üstelik korse üretiminde metal kullanılıyordu ve savaşlarda silah üretmek için metale ihtiyaç vardı. 1917'de sadece Amerika'da kadınlar korse almayı bıraktıklarında, 28 bin ton metal harcanmamış oldu. Bu miktat iki tane tam teşekküllü savaş gemisi inşa etmek için yeterliydi. Hiçbir şey giymemeleri de elbette çok "ahlaksızca" olacağından, kadınlar "meme destekleyiciler"e yöneldiler.

Bazıları Sivri Sever...

Sütyenler 1930'lardan sonra iyiden iyiye yaygınlaştı. Daha çok özgürlük, daha çok hareket kabiliyeti için çıkılan bu yol da ne yazık ki, Amerikan kapitalizmi sayesinde yeni bir fetişe dönüştü. 40'ların ortalarından itibaren, ama özellikle de 50'li yıllarda birbirinden "seksi" modeller sürüldü piyasaya. Saten, ipek, dantel, hatta kürk bu yeni ürünleri süslüyordu. Her çıkan yeni modele "Cleopatra" ya da "Candle Light" (mum ışığı) gibi isimler veriliyordu. Zamanın starları Marilyn Monroe, Jane Mansfield ve daha niceleri sütyenleri ile kadın ve erkek dergilerinde boy gösteriyor, birer füze başlığını andıran sivri uçlu sütyenlerle kadınlar huni memeli varlıklar olarak sokakları arşınlıyordu. Erotika her yerdeydi. Tüm iç çamaşırları buram buram seks kokuyordu. 60'larda bu iç gıcıklayıcı yeni tüketim, neredeyse tüm populer kültüre, tüm sosyal hayata yön verebilir bir güce erişmişti. Derken hiç beklenmedik bir şey oldu. Kadınlar sokakları çıktılar, kendilerini birer fetiş objesine döndüren sütyenleri tutuşturuverdiler...

ÇIK ÇIK CEYDA

Ramize Erer

Akşamsefası

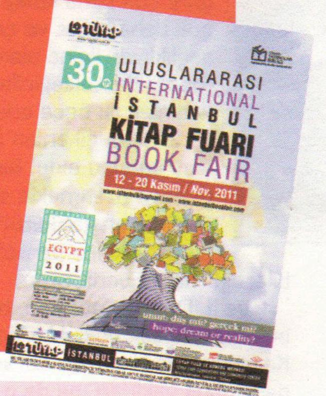
BAYAN YANI'na

abone olun, evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve elle boyanmış çanta veya tişört de hediye...

Bütün kızla toplandık. İpek Mersin'nden ÖrenDayan tersinden geliyor. 12-20 Kasım arasında İstanbul Tüyap Fuar Fuarı'nda Bayan Yanı standındayız. İmza, muhabbet, çay-kek-kahve ve fal bakmaya bekliyoruz. Sürprizlerimiz var...

BAYAN YANI SET

SAYI 1 4.5 TL.

Sadece gazete bayiilerinde. Bulunduğu yerler Bayan Yanı Facebook sayfamızda ilan edilecektir.

ÇIKTI

Kimlik Bilgileri	Ben nakit çalışırım ☐
Adı Soyadı:	Bankaya gidecem hesabınıza havale yapıcam (İş Bankası bilgileri hemen aşağıda) ☐
Doğum Tarihi:	
Şirket:	
Mesleği:	Nakitle işim olmaz kredi kartıyla öderim. ☐
Cadde-Sokak:	
Kapı No:	**Visa** ☐
Posta Kodu:	**Master Card** ☐
Şehir:	**Abonelik Bedeli (12 Ay)**
E-Posta:	Yurtiçi: 50 TL.
Ev/İş Tel:	Avrupa: 45 Euro
Cep Tel:	Amerika 60 Dolar

Kredi Kartı No: ....

Güvenlik No: .... **Son Kullanma Tarihi:** ....

BANKA HAVALESİ İÇİN HESAP NUMARALARI

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 14438 / TL IBAN NO: TR66 0006 4000 0011 3880 0144 38
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10242 / EURO IBAN NO: TR24 0006 4000 0021 3880 0102 42
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10238 / USD IBAN NO: TR35 0006 4000 0021 3880 0102 38

Feyhan Güver ☐ Ramize Erer ☐ Elif Nurşad ☐ İpek Özsüslü ☐ Gülay Batur ☐ Ortaya Karışık ☐

Tişört için beden: Small ☐ Medium ☐ Large ☐ X-Large ☐ XXLarge ☐

Tişört veya çantanıza orjinal çizimini istediğiniz çizeri işaretleyiniz.

Banka dekontunu **0212 245 38 06**'ya fakslamanız veya adres ve tel. bilgilerinizi **abonelik@leman.com.tr**'ye mail atmanız yeterli olacaktır. Abonelik işlemleri sorumlusu: **Asiye ULUDAĞ: 0.212.292 95 65-66**

BAYAN YANI'NA BİLET

bayanyanidergi@gmail.com

Zehra Omeroğlu

Sayı: 07 - Kasım-Aralık 2011
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü Fikret Özdemir
Fotoğraf Zafer Aknar

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir Beyoğlu/İstanbul
TEL: 0212 292 94 50 FAX: 0212 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset Tel: 0212 858 00 93
GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

ABONELİK Asiye Uludağ / abonelik@leman.com.tr

Akşamsefası

harem

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Akşamsefası

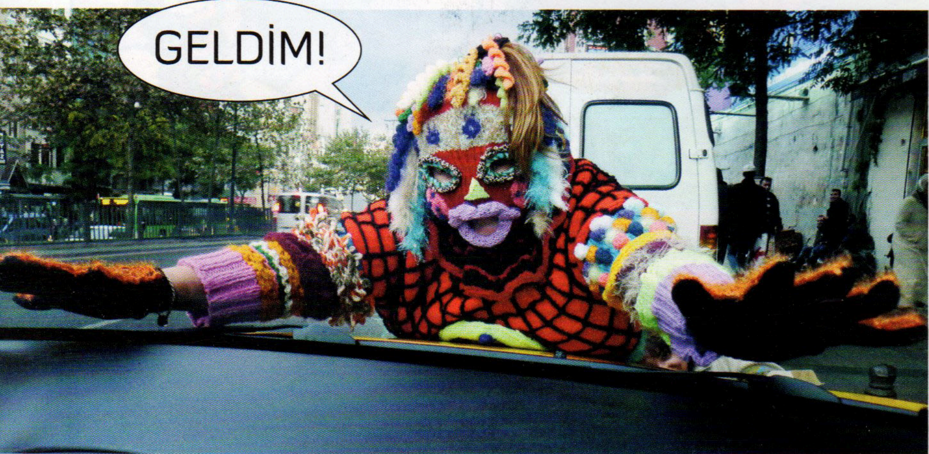

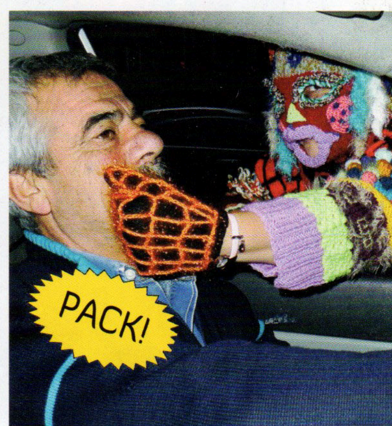

Oyuncular: Kız yolcu (Sevil Işıklı), Taksi Şoförü (Recep Şimşek), Ören Dayan (Ören Dayan), Kostüm: Raziye İçoğlu, Yönetmen: Tuncay Akgün, Fotoğraflar: Zafer Aknar

Akşamsefası